รายงานการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษา ภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

โดย

หัวหน้าโครงการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เขมิกา เรืองศิริ

นักวิจัย : นางศิริมา ศิริสรรหิรัญ

โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

งบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ.2554

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

โครงการวิจัย : ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษา ภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขมิกา เรืองศิริ และ นางศิริมา ศิริสรรหิรัญ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2553 สาขาวิชาการตลาดและสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามปลายเปิดและปลายปิดมี 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพพื้นฐานของนักศึกษา ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีการทดสอบสมมติฐาน โดยหาค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยในด้านอื่นๆ ได้แก่ สถานศึกษาเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษา บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอน และความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนและหลักสูตรการศึกษาของทางมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Topic : The factor that affect to learning achievement of subject on calculation for marketing and management students unit , Business Administration Faculty , Rajamangala University and Technology Krungthep.

Researcher : Pro. Kemika Ruangsiri
Ms. Sirima

Abstract

The purpose of this study was to investigate the cause or factors associated with learning achievement of subject on the calculation for marketing and management students unit , Business Administration Faculty , Rajamangala University and Technology Krungthep. A sample using simple random sampling method was selected from the 4th academic year students in 2010. Their major subjects are marketing and management , Business Administration Faculty of Rajamangala University and Technology Krungthep , to tally 250 persons. The Open-ended questions were used as a research instrument. The question were separated into 3 parts : part I is the students background status , part II is the analysis of mean and standard deviation of scale factor that correlate with learning achievement of subject on the calculation , part III is correlation analysis of the factors associated with academic achievement of subject on the calculation. The application software was used to analyse the data in percentage , mean and standard deviation. Hypothesis testing was used as Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The finding revealed that factors associated with learning achievement subject on the calculation is the attitude of the students to subject on the calculation associated with learning achievement of it. It is consistent with the hypothesis was statistically significant at 0.05 level. The other factor are the original study , achievement motivation , study habits , and students readiness. Characteristic of lecturers , teaching technique , learning assistance of classmates , and university curriculum are not associated with learning achievement of subjects on the calculation and they are inconsistent with the hypothesis was statistically significant at 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่ายคือผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยและให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษางานวิจัย 3 ท่านได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุรักษ์ นวพรไพศาล อาจารย์วรรณี สินศุภรัตน์ และอาจารย์กรรณิการ์ แสงสุริศรี และขอบคุณอาจารย์ ปรารถนา ศรีสุข ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการแปลบทคัดย่อ ขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดชั้นปีที่ 4 ห้อง 2 ที่ช่วยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบคุณนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา

ประโยชน์และคุณค่าอันเกิดจากผลงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยเขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง ตลอดจน ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาอบรมสั่งสอน ชี้แนวทางการศึกษาด้วยดีตลอดมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขมิกา เรืองศิริ

กันยายน 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.	ก
กิตติกรรมประกาศ.	ค
สารบัญ.	ง
สารบัญตาราง.	ช
สารบัญแผนภูมิ.	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย.	3
ขอบเขตของโครงการวิจัย.	3
คำนิยามศัพท์.	4
กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย.	6
สมมติฐาน.	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัย.	7
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.	8
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.	11
ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.	16
สภาพแวดล้อมทางการเรียน.	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.	22
หลักสูตรการศึกษา.	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.	96
วิธีการสุ่มตัวอย่าง.	96
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.	96
วิธีการสร้างเครื่องมือในงานวิจัย.	97
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย.	98
การวิเคราะห์ข้อมูล.	98
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.	99

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา. 102

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดปัจจัยที่มีกับรายวิชากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 114

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ. 119

สมมติฐานข้อที่1 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 119

สมมติฐานข้อที่ 2 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 123

สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 130

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 138

สมมติฐานข้อที่ 5 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 147

สมมติฐานข้อที่ 6 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ. 158

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย. 166

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัย. 166

สมมติฐานของการวิจัย. 166

ขอบเขตของโครงการวิจัย. 167

วิธีการสุ่มตัวอย่าง. 167

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. 167

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้. 168

การวิเคราะห์ข้อมูล. 169

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า. 170

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

อภิปรายผลการวิจัย. 171
ข้อเสนอแนะ. 171

บรรณานุกรม 175

ภาคผนวก 179

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.	102
2	แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาควิชาที่ศึกษา.	102
3	แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่พักอาศัย.	103
4	แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ร่วมพักอาศัย.	103
5	แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัว.	104
6	แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการทำงาน Part-time.	104
7	แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษาเดิม.	105
8	แสดงความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะ.	113
9	แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ.	114
10	แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา.	115
11	แบบวัดพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษากับวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ.	116
12	แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน.	117
13	ปัจจัยด้านหลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อน.	118
14	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น.	119
15	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ.	120
16	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	121
17	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร.	121
18	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	122
19	แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	123
20	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
21	แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ.	125
22	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	127
23	แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการภาษีอากร.	128
24	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	129
25	แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	130
26	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น.	131
27	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ.	132
28	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	133
29	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการภาษีอากร.	134
30	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	135
31	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	137
32	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น.	139
33	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการเงินธุรกิจ.	140
34	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	141

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
35	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการภาษีอากร.	143
36	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	144
37	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	146
38	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น.	148
39	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการเงินธุรกิจ.	150
40	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	152
41	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการภาษีอากร.	153
42	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	155
43	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	157
44	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น.	159
45	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการเงินธุรกิจ.	160
46	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.	161
47	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการภาษีอากร.	162
48	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	163

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

48 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น. 163

49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น. 164

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ		หน้า
1	แสดงถึงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม.	105
2	แสดงถึงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน.	106
3	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การบัญชีเบื้องต้น.	107
4	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การเงินธุรกิจ.	108
5	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การวิเคราะห์เชิงสถิติ.	109
6	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การภาษีอากร.	110
7	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น.	111
8	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.	112

บทที่ 1
บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การพัฒนาประเทศต้องอาศัยการขับเคลื่อนจากภาคเอกชนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในทุกสถานการณ์ ต้องมีการชิงไหวชิงพริบชิงความได้เปรียบ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การคิด การวิเคราะห์และการตัดสินใจอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ต้องอาศัยผู้บริหารหรือนักธุรกิจ ที่มีวิสัยทัศน์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ เพื่อนำพาให้ธุรกิจเจริญเติบโตโดยไม่เอาเปรียบสังคม ซึ่งการสร้างผู้บริหารหรือนักธุรกิจที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ย่อมเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษา ครูอาจารย์ บิดามารดาและผู้ปกครอง จะต้องช่วยกันขัดเกลาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนหลากหลายแบ่งออกเป็นคณะและภาควิชาต่างๆ คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการตลาดและการจัดการก็เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยฯ ที่มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตด้านสังคมศาสตร์เข้าสู่องค์กรธุรกิจ โดยรับนักเรียนที่จบจากสถานศึกษาสายอาชีพและสายสามัญ จึงได้นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันมากในด้านความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับการคำนวณ แต่เมื่อนักเรียนเหล่านั้นผ่านเกณฑ์การคัดเลือกเข้ามาเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ก็จำเป็นที่จะต้องเรียนทุกวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งมีทั้งวิชาที่เกี่ยวกับการบรรยายและการคำนวณ เช่น วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการเงินธุรกิจ วิชาวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น วิชาเศรษฐศาสตร์มหาภาคเบื้องต้น เป็นต้น ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนทางด้านสังคมศาสตร์ส่วนมากจะไม่ชอบวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ แต่จำเป็นต้องเรียนจึงทำให้สอบได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ ภูมิหลัง ความถนัดทางด้านการคำนวณ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หลักสูตร พฤติกรรมทางการเรียนการสอน เจตคติ การปรับตัว ความสนใจ ความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ(ขนิษฐา สมร่าง, 2552)ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานิเทศศาสตร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน คือนักศึกษาไม่มีความถนัดในการเรียนเนื่องจากไม่มีพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์หรือมีไม่เพียงพอ และปัจจัยที่มีผลต่อการเรียน คือ นักศึกษาต้องมีความพยายามในด้านการเรียน การทบทวนและการทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มิญช์มนัส วรรณมหินทร , 2544) ที่พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ความถนัดทางการเรียน ฐานะเศรษฐกิจทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นผลมาจากนักศึกษามีคะแนนต่ำ หรือผลการเรียนไม่ดี โดยเฉลี่ยผลการเรียนนักศึกษาอยู่ที่ ระดับ 2(C) ต่ำกว่า C ได้ผลการเรียน 1.5 (D+) และ 1 (D) หรือ 0 (F) ทางการศึกษาถือว่าต่ำกว่ามาตรฐาน เป็นเหตุให้นักศึกษาต้องถอนรายวิชา (Drop) ทำให้ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในภาคเรียนการศึกษาต่อมามีผลต่อการจัดแผนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นภาระและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าภาควิชา รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ที่จะต้องร่วมกันพิจารณาตามลำดับขั้น ซึ่งทำให้เสียเวลาและเสียค่าใช้จ่าย และถ้าวิชาที่นักศึกษาถอน Drop/withdraw หรือได้เกรด F เป็นวิชาที่ต้องเรียนต่อเนื่องก็ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนได้หรือต้องไปลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกมหาวิทยาลัยฯ หรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอื่น ส่งผลให้ผู้ที่พบเห็นมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัย และผลการเรียนที่ต่ำกว่ามาตรฐานนี้อาจทำให้นักศึกษาต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ซึ่งก่อให้เกิดการสูญเสียทางการศึกษา

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลผลการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในปีการศึกษา 2553 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยในครั้งนี้ มีผลการศึกษาข้อมูลดังนี้

1. วิชาการบัญชีเบื้องต้น มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 240 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 55.83% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 38.75% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 5.42%

2. วิชาการเงินธุรกิจ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 151 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 31.13% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 43.05% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 25.83%

3. วิชาวิเคราะห์เชิงสถิติ มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 206 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 75.73% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 20.39% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 3.88%

4. วิชาภาษีอากร มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 52 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 26.92% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 69.23% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 3.85%

5. วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 236 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 63.98% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 32.63% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 3.39%

6. วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งหมด 220 คน มีผลการศึกษาในระดับ A-C คิดเป็น 55.45% ผลการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า C คิดเป็น 38.18% และนักศึกษาที่ถอนรายวิชา (W) คิดเป็น 6.36%

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณที่ต่ำกว่าเกณฑ์มีอยู่ไม่น้อย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน หรือแนวทางในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนด้วยความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น มีความสุขในการเรียน และนำไปใช้ประยุกต์กับวิชาที่ต่อเนื่องได้อย่างเข้าใจ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้แก่ นักศึกษาภาควิชาการตลาด จำนวน 409 คน และนักศึกษาภาควิชาการจัดการ จำนวน 541 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2552-2555 จำนวนทั้งสิ้น 950 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาการตลาดและการจัดการที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน ภาควิชาการตลาด 89 คน ภาคการจัดการ 161 คน ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้จริงทั้งหมดจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 96.40

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน
   - ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา
   - เจตคติทางการเรียน
   - แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

— ความพร้อมของนักศึกษา

2. ปัจจัยด้านหลักสูตรทางการศึกษาและกลุ่มเพื่อน

— ด้านอาจารย์ผู้สอน

- บุคลิกภาพ
- เทคนิคการสอน
- เครื่องมือในการสอน

— ด้านกลุ่มเพื่อน

- พฤติกรรมการเรียนของเพื่อนในกลุ่ม
- ความช่วยเหลือด้านการเรียน

— ด้านหลักสูตร

- ความเข้มข้นของเนื้อหา
- การจัดแผนการเรียนการสอน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำนิยามศัพท์

เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่จะตอบสนองของวิชาคณิตศาสตร์ในด้านความพอใจหรือไม่พอใจความชอบหรือไม่ชอบรวมทั้งการตระหนักในคุณค่าของคณิตศาสตร์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่กระตุ้นให้มีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค์ หลีกเหลี่ยงความล้มเหลว หรือมีความพยายามที่จะกระทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตามมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ความพร้อมของนักศึกษา หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจที่พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนี้

1. ความพร้อมทางด้านสมอง ได้แก่ ความสามารถทางด้านสติปัญญา ความสามารถทางการเรียนรู้

2. ความพร้อมทางกายภาพหรือความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ ความสามารถทางด้าน ทักษะทางร่างกาย

3. ความพร้อมทางด้านครอบครัว ได้แก่ การส่งเสริมด้านการเรียน ความช่วยเหลือของครอบครัวรายได้ของครอบครัว

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเล่าเรียน การเรียน โดยการแสดงออกผ่านทางกริยา อาการ และการปฏิบัติตนทางด้านการเรียน เช่น ความตั้งใจฟัง ความสนใจในการตอบคำถามและทำแบบฝึกหัด การอ่านหนังสือ และการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับบทเรียนนอกห้องเรียน เป็นต้น

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้ที่สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ทำการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ในคณะบริหารธุรกิจภาควิชาการตลาดและการจัดการ ปีการศึกษา 2553

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ที่ได้รับและทักษะที่พัฒนาขึ้นมาในตัวนักศึกษา จากการเรียนปกติ แสดงออกมาให้เห็นได้โดยคะแนนที่สอบได้ในวิชานั้น ๆ

สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง สิ่งต่างๆที่อยู่รอบๆตัวผู้เรียน ทั้งรูปธรรมและนามธรรมที่มีผลต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ สถานศึกษาเดิมหลักสูตรการศึกษา กลุ่มเพื่อน และอาจารย์ผู้สอน

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

คณะผู้วิจัยมีกรอบแนวความคิดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษา ดังนี้

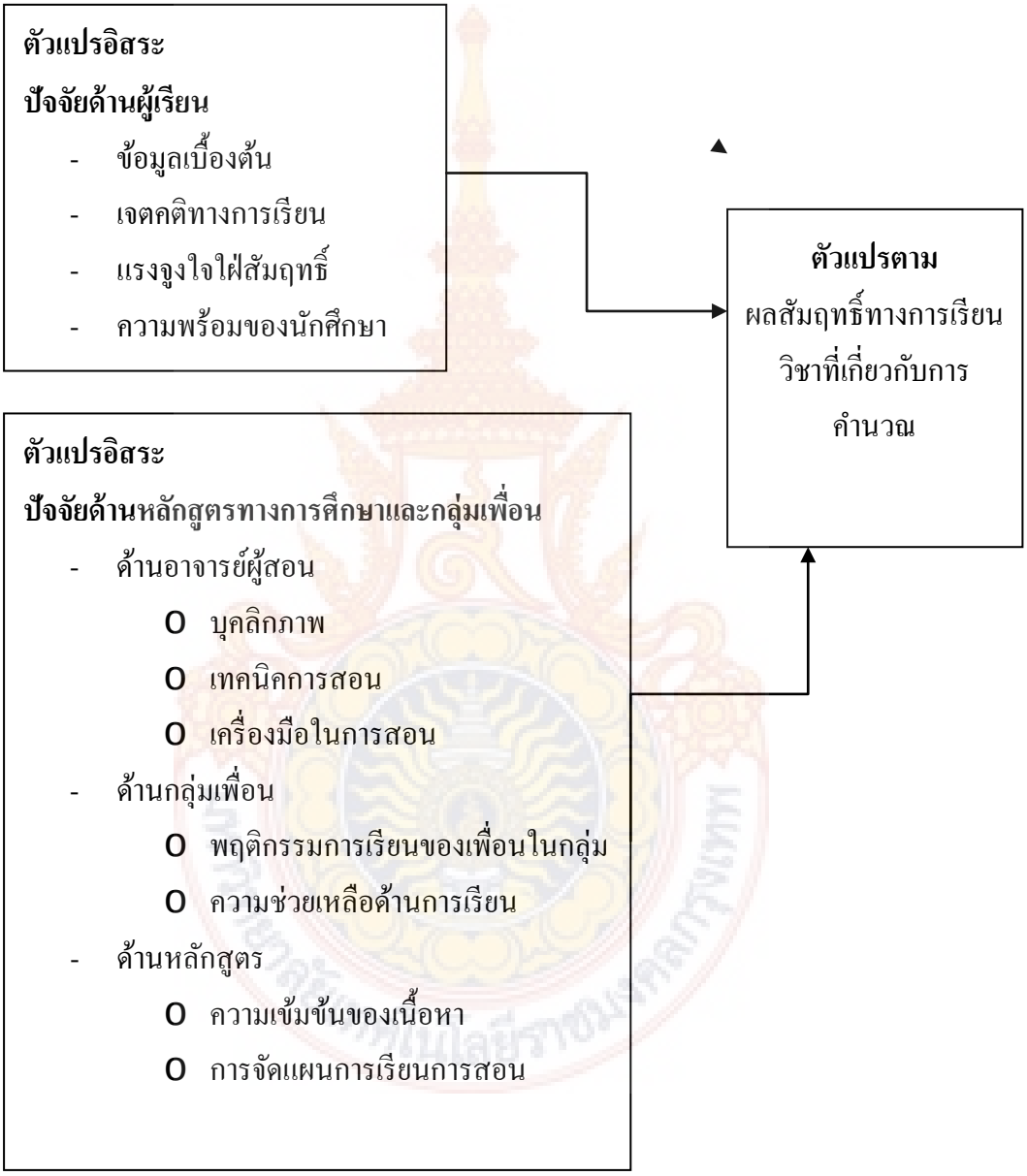

สมมติฐานการวิจัย

1. สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

2. เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

4. พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

5. บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

6. หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนของทางมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณดีขึ้น

2. สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

3. สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมในการเรียนให้เหมาะสมกับกลุ่มนักศึกษาเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณดีขึ้น

4. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

บทที่ 2
แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพื่อนำมาปรับใช้ในการศึกษาโดยครอบคลุมเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. สภาพแวดล้อมทางการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. หลักสูตรการศึกษา

1. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

วีรติ พงษ์ทิพย์พัฒน์ (2544) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะความพร้อมของร่างกายและจิตใจของบุคคล ที่ทำให้จะเกิดแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ด้วยการเข้าหาหรือการถอยหนีออกไป

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 138) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งและสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่นานพอสมควร

เจตคติบางครั้งก็เรียกทัศนคติโดย สุรางค์ โค้วตระกูล (2546 : 366) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด ทัศนคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกกับสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

อัลพอร์ท (Allport อ้างถึงในนวลศิริ เปาโรหิต, 2545 : 125) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม

2. การสร้างความรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง

3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน

4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549 : 58) ให้ความสำคัญ ของเจตคติว่า เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบและสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ

2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึง สนับสนุน ท่าทาง หน้าตาบ่งบอก ความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก

ประดับ แก้วแดง (2546 : 67-68) กล่าวว่า เจตคติแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ทัศนคติทางบวก (Positive attitude) เป็นการแสดงออกหรือมีปฏิกิริยาทางด้านดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. ทัศนคติทางลบ (Negative attitube) เป็นการแสดงออกหรือมีความรู้สึกที่ไม่ดีหรือเป็นไปในทางลบต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3. ทัศนคตินิ่งเฉย (Passive attitube) เป็นทัศนคติในลักษณะที่บุคคลนั้นไม่มีความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ หรือต่อบุคคลนั้นๆ

วีรติ พงษ์ทิพย์พัฒน์ และคณะ (2552) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่มีผิดหรือถูก เป็นส่วนของความรู้สึกนึกคิดท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆไปโดยอาจจะมีทิศทางใดทิศทางหนึ่งได้แก่ การชอบหรือไม่ชอบ ปรากฏเป็นพฤติกรรมเข้าหาสิ่งนั้นๆ หรือมีพฤติกรรมถอยหนีออกไป

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางร่างกายและจิตใจของบุคคลที่เกิดจากประสบการณ์ ทำให้เกิดเป็นแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด เป็นไปได้ทั้งทางบวก ทางลบ และนิ่งเฉย

สุรางค์ โค้สตระกูล (2546:367) กล่าวว่า เจตคติมีลักษณะดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้

2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้น เจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ

3. เจตคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงความรู้และอารมณ์ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจเปลี่ยนจากบวกเป็นลบ หรือลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติหรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจหยุดหรือเลิกไปได้

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชน หรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ อาจมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิกในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนทัศนคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยม

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545:48) สรุปลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้

2. เจตคติมีลักษณะที่คงทนอยู่นานพอสมควร

3. เจตคติมีลักษณะของการประเมินคุณค่าในตัว บอกลักษณะ ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ

4. เจตคติทำให้บุคคลนั้นสามารถตอบสนองต่อความรู้สึกที่ตนต้องการ

5. เจตคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และบุคคลกัลป์สถานการณ์ นั่นคือ เจตคติย่อมมีที่หมายนั่นเอง

ประดับ แก้วแดง (2546 :52) กล่าวว่า เจตคติมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้

2. เจตคติเป็นจุดยืนของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในโลกภายนอก

3. เจตคติสะท้อนแรงจูงใจในอารมณ์ที่บุคคลต้องการจะทำตัวให้สอดคล้องกับบุคคลที่ตนอยู่ร่วม

4. เจตคติเป็นส่วนลึกในจิตใจของบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2543:79-80 อ้างอิงมาจาก พัณณภัสสร สุพรมอินทร์และสุธาสินี พลศักดิ์ซ้าย 2549 : 9-12) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติไว้ 3 ประการ ประกอบกันเป็นเจตคติของบุคคลดังนี้

1. ด้านความรู้สึก การที่บุคคลจะมีเจตคติอย่างไร เช่น ชอบหรือไม่ชอบ จะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือความรู้สึกเพราะความรู้สึกจะบ่งชี้ว่าบุคคลชอบหรือไม่ชอบ

2. ด้านความรู้ บุคคลจะมีเจตคติอย่างไรจะต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาว่าเคยรู้จักหรือเคยรับรู้สิ่งนั้นมาก่อน มิฉะนั้นบุคคลไม่อาจจะกำหนดความรู้สึก หรือท่าทีว่าชอบหรือไม่ชอบได้

3. ด้านพฤติกรรมบุคคลจะมีเจตคติอย่างไรให้สังเกตจากการกระทำหรือพฤติกรรม ถึงแม้ว่าพฤติกรรมจะเป็นองค์ประกอบสำคัญของเจตคติ แต่มีความสำคัญน้อยกว่าความรู้สึก เพราะในบางครั้งบุคคลกระทำไปโดยขัดกับความรู้สึก

วีรติ พงษ์ทิพย์พัฒน์ และคณะ (2552) กล่าวว่า เจตคติมีลักษณะเป็นการหล่อหลอมที่เกิดจากการเรียนรู้มีลักษณะประเมินค่าอยู่ในตัว เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล อาจจะมีความคงอยู่หรืออาจจะมีการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถอยู่ในส่วนลึกของจิตใจของคน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติมีลักษณะเป็นการหล่อหลอมที่เกิดจากการเรียนรู้ มีความคงทน แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้จากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก มีการประเมินคุณค่าในตัว บอกลักษณะดี – ไม่ดี ชอบ – ไม่ชอบ และอยู่ส่วนลึกในจิตใจของบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้สึก ด้านความรู้ และด้านพฤติกรรม

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 110-111) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้

แรบิดิว (Rabideau. 2005) ให้ความหมาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จ หรือให้ได้ผลดีเลิศ แต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้ จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2546 : 172) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงขับเคลื่อนให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบผลสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงขับจากภายในและภายนอกของตัวบุคคลให้ทำสิ่งที่ต้องการและแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุความสำเร็จอย่างดีเลิศตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

จิตวิทยาทั่วไป อารี พันธ์มณี (2542 : 192) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้นกับองค์ประกอบ ดังนี้

1.ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนจะมีธรรมชาติของตนที่แตกต่างกับผู้อื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ ความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้และการแสดงพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะความวิตกกังวลสูงมากมักจะมีการกระทำหรือพฤติกรรมที่ด้อยกว่ากลุ่มที่ไม่วิตกกังวล

2. สถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆในสิ่งแวดล้อมย่อมส่งผลให้บุคคลเกิดแรงจูงใจต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวาย หรืออื่นๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนมีความแตกต่างกันด้วย

ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และ เปรมฤดี บริบาล (2554) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีที่มาจากหลายปัจจัยที่มีความเข้มแตกต่างกันไป ปัจจัยต่างๆนั้นมีได้ทั้งปัจจัยภายในบุคคล ปัจจัยจากครอบครัว สังคม โรงเรียน และสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จ มิได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อตนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์กรใดที่มีพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็วโดย แมคเคลแลนด์ (Mccelland. 1953 : 36-62) ได้จำแนกแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงผลักดันที่ต้องการความสำเร็จหรือเรียกว่า Need for Achievement (nAch) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการวิจัยของ McCellland พบว่าบุคคลที่ต้องการความสำเร็จ (nAch) สูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงผลัดดันที่ความต้องการความผูกพันหรือเรียกว่า Need for Affiliation (naff) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่นต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่น บุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงผลัดดันที่ต้องการอำนาจ หรือเรียกว่า Need for power (nPower) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการทำงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น เพราะหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นถือเป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่น

เขียน วันทนียตระกูล (2553) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญในการเรียนการสอนมีส่วนช่วยให้ตัวบุคคลมีการพัฒนาในการเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิตในอนาคต

แมคเคลแลนด์ (McCelland. 1953) ได้กล่าวว่าผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีบุคลิก ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน (Personal Responsibility for Performance) มีวคามรับผิดชอบในการปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล เขาจะทำงานดีภายใต้สภาพที่เขารู้สึกพอใจ

2. ต้องการทราบข้อมูลย้อนกลับ (Need for Performancee Feedback) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะชอบทำงานในสถานการณ์ที่พวกเขาทราบผลข้อมูลย้อนกลับของงานที่ได้ทำลงไป

3. เป็นผู้เปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่เสมอ (Innovativeness) การทำในสิ่งแตกต่างและดีขึ้นจากเดิม เช่น ใช้เวลาน้อยกว่า หรือมีประสิทธิภาพในการสู่จุดมุ่งหมายมากกว่า จะเป็นคนไม่ชอบอยู่เฉยและหลีกเลี่ยงงานเป็นประจำ พวกเขาจะชอบการเปลี่ยนแปลง นั่นคือพวกเขาจะมองหางานที่ท้าทาย ถ้าเขาได้กระทำงานที่มีความยากพวกเขาจะมุ่งหน้าไม่ลดละที่จะทำงานชิ้นนั้น และถ้าเขาประสบความสำเร็จในงานที่ยากนั้น มันก็จะกลายเป็นงานง่ายสำหรับเขาทำให้งานนั้นได้รับความสนใจน้อยลงไป ดังนั้นเขาจึงพยายามจะเปลี่ยนงานใหม่และพฤติกรรมของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะ ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk – Taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถโดยไม่ขึ้นอยู่กับโชคชะตาจะมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักไม่พอใจที่จะทำงานง่ายๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากลำบากพอสมควรเพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง เพราะการทำงานที่ยากให้ลุล่วงไปได้นั้นจะนำความพอใจมาสู่ตน

2. ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบการกระทำแปลกๆ ใหม่ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันในทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย หรือยั่วยุความสามารถของตนและทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่ขยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง และเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือสามารถจะค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

3. รับผิดขอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดความสนใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเนเอาว่าจะเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์ผลสูง ยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีก เมื่อทราบผลการกระทำของตัวมันเองเป็นอย่างไร

5. มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ผลต่ำ

6. มีทักษะในการจัดการระบบงาน (Organizational Skills) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอ แต่เป็นลักษณะที่น่าจะให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 53) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. บุคคลที่มีระดับความทะเยอทะยานสูง

2. ต้องเป็นผู้ที่มีความหวังอย่างมาก ว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสก็ตาม

3. มีความพยายามไปที่จะมุ่งสู่สถานะที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ

4. มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน

5. ถึงแม้งานที่ทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ

6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

7. คิดคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมากกว่าอดีตและในปัจจุบัน

8. มีความคิดพิจารณาเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก

9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้น

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่างๆ ของตนเองให้ดีเสมอ

เขียน วันทนียตระกูล (2553) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมผู้เรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ ซึ่งได้จากการวิจัยต่างๆ พบว่าจะมีลักษณะที่แสดงออกดังต่อไปนี้

1. มาสายโดยไม่มีเหตุผลอันควร

2. ออกจากห้องเรียนทันทีที่มีโอกาส (เข้าชั้นเรียนเพื่อต้องการได้เวลามาเรียนเท่านั้น)

3. ทำงานที่มอบหมายไม่สำเร็จ หรือส่งงานช้าเป็นส่วนใหญ่

4. ไม่ร่วมกิจกรรมขณะเรียน ไม่สนใจการสอน ไม่จดงาน

5. ลอกงานจากเพื่อนเมื่อถูกบังคับให้ส่งงาน

6. เข้าทำงานในห้องทดลองไม่สม่ำเสมอ ไม่ให้ความร่วมมือขณะทดลอง หรือทำงานอย่างพอไปที ทำงานทดลองหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นระเบียบ

7. อ่านหนังสืออ่านเล่น นิตยสาร หรือวาดรูป หรือเล่นเกมส์ เมื่อถูกบังคับให้อยู่ในห้องเรียน

8. ถามคำถามน้อยมาก

9. ไม่ต้องการเรียนพิเศษ หรือเข้าโปรแกรมการซ่อมเสริม

10. ทำงาน ทำการบ้าน ทำข้อสอบทั้งสอบย่อยและสอบไล่ ไม่ถูกต้อง

11. สนใจกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่าการเรียน

12. ใช้เวลาว่างไม่มีระบบ

13. มีทัศนคติและค่านิยมในการเรียนที่ไม่แน่นอน

14. คุณภาพของงานวิชาการอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในตนเองสูง มีลักษณะที่แสดงออก ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีเป้าประสงค์ และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้แสดงออกให้เห็นว่ามีการประเมินความสามารถของตนเอง

2. ระดับของความทะเยอทะยาน (Level of Aspiration) มีความสัมพันธ์ (ตรงกัน) กับอัตมโนทัศน์(Self – Concept)

3. ตั้งใจในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ด้วยความรู้สึกที่ท้าทาย

4. แสดงความวิตกกังวลที่จะทำให้ได้ตามมาตรฐาน และกระตือรือร้นในทุกอย่างที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

5. สิ่งที่จัดว่าเป็นรางวัล มิใช่สิ่งของ แต่เป็นการที่ทำได้ตามมาตรฐานที่ตนได้วางไว้

6. แสดงออกให้เห็นว่ามีแผนงานและตั้งใจที่จะดำเนินไปสู่แผนงานนั้นอย่างแน่วแน่

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีพฤติกรรมที่มุ่งมั่น มานะ อดทน มีความทะเยอทะยานสูงที่จะทำงานหรือเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. **ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

Eysenck (1972: 16 อ้างถึงใน ชุตินันท์ พุ่มกลิ่น, 2546: 10) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล โดยตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจจะได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจได้ในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากการเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่นานพอสมควร หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดด้วยภาพวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Mehren (1976: 73 อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551: 12) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะและสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนต่อการเรียนแต่ละวิชาซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

สุดาลักษณ์ เข็มพรมมา (2548, 20) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงความรู้หรือทักษะของบุคคลอันเกิดจากการเรียนรู้ โดยการแสดงออกซึ่งความสำเร็จของบุคคลในการเข้าถึงความรู้ใดๆ นั้นสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

ถิรนันท์ วงศ์วิวัฒน์ (2552) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จของผู้เรียนที่สามารถวัดได้จากผลคะแนนสอบที่กำหนดไว้หรือคะแนนที่ได้จากการทำงานตามที่ครูได้มอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง

กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ (2554) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเรียนของผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่งสมารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองด้านต่างๆ ของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้จากผลการประเมินด้วยแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์

Bloom (1976: 175 อ้างถึงใน ปัญจา ชูช่วย, 2551: 12) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีตัวแปรอยู่ 3 ประการที่เกี่ยวข้อง คือ

1) พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียนที่มีมาก่อน

2) คุณลักษณะทางจิตใจ (Affective Entry Characteristics) หมายถึง แรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้สิ่งใหม่ ได้แก่ ความสนใจในวิชาเรียน เจตคติต่อเนื้อหาวิชา ระบบการเรียนและสถาบัน การยอมรับความสามารถของตนเอง เป็นต้น

3) คุณภาพทางการเรียนการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง การเรียนการสอนหรือประสิทธิผลที่ผู้เรียนจะได้รับ ผลสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการปฏิบัติและแรงเสริมของผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน เป็นต้น

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงย่วน (2547: 14) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1) ความพร้อมด้านสติปัญญา หรือความรู้ ทักษะพื้นฐาน

2) บุคลิกภาพหรือจิตลักษณะ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อัตมโนทัศน์

3) พฤติกรรมการเรียน เช่น วิธีการเรียน การผลัดวันประกันพรุ่ง

4) บรรยากาศในการเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน วิธีการสอนของครู

5) ตัวแปรทางประชากร เช่น อายุ เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น

วิมาพร มาพบสุข (2542 : 323-327) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันอันเนื่องมาจากปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนี้(วิมาพร มาพบสุข, 2542 : 323-327)

1. ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศและสติปัญญา

2. บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียนและสิ่งรบกวน

3. วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน

4. ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้ของผู้สอน

5. องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมในสังคม

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความพร้อมด้านสติปัญญา คุณลักษณะทางจิตใจ พฤติกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในการเรียน วิธีการเรียนการสอน รวมทั้งความสามารถในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนด้วย

4. สภาพแวดล้อมทางการเรียน

อรพันธุ์ ประสิทธิรัตน์. (2545) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางการเรียน (Learning Environment) ว่าหมายถึง สภาวะใด ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม สภาพแวดล้อมที่ เป็นรูปธรรม (Concrete Environmental) หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) ได้แก่ สภาพต่าง ๆ ที่มนุษย์ทำขึ้น เช่น อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ตาม ธรรมชาติ อันได้แก่ ต้นไม้ พืช ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ส่วน

สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment) หรือสภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยา (Psychological Environmental) ได้แก่ ระบบคุณค่าที่ยึดถือซึ่งเป็นส่วนสำคัญ ของวัฒนธรรม ของกลุ่มสังคมข่าวสาร ความรู้ ความคิด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและเจตคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นของ ตัวเองหรือคนอื่นก็ตาม

ประยุทธ ไทยธานี .(2550) ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมทางการเรียน ว่าคือ องค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่ในสภาพการณ์เรียนรู้ อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กองประชาสัมพันธ์และกิจการต่างประเทศ งานพัฒนาเว็บไซต์และอีสเทิร์น (ม.ป.ป.).(2553). ได้ให้ความหมายสภาพแวดล้อมทางการเรียนไว้ว่า สภาวะใด ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

อรพันธุ์ ประสิทธิรัตน์ (2545 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ ศรีฟ้า, ม.ม.ป.) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ(physical environment)

2) สภาพแวดล้อมด้านจิตวิทยา(psychological environment)

โดยมีรายละเอียดแต่ละประเภท ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ หมายถึง สภาพต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น และสิ่งต่างๆที่อยู่ตามธรรมชาติ รวมถึงสิ่งอำนายความสะดวกต่างๆด้วย (ลักษณะของสถานที่ที่ใช้เรียนรู้สภาพแวดล้อมด้านจิตวิทยา) โดยแบ่งส่วนต่างๆได้ดังนี้

1.1 แสงสว่าง สี และเสียง ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

1.2 ห้องเรียนทั่วไป (general classroom) หมายถึง ห้องเรียนโดยทั่วไปที่ใช้เรียนและสอนตามปกติ ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้หรือกิจกรรมอื่นที่นอกเหนือไปจากการเรียนการสอนปกติ

1.3 ห้องเรียนเฉพาะวิชา (specialized studies) หมายถึง ห้องเรียนพิเศษที่มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อกิจกรรมต่างๆมากกว่าห้องเรียนทั่วไป เช่น ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นต้น

1.4 โรงอาหาร (dining area) หมายถึง บริเวณที่ใช้เป็นที่รับประทานอาหารของสถานศึกษา ซึ่งรวมถึงบริเวณขายอาหาร รับส่งของประกอบอาหาร เก็บของและทำความสะอาดด้วย

1.5 ห้องประชุม (assembly unit) หมายถึงบริเวณหรืออาคารที่ใช้เพื่อการประชุม การบรรยาย และประกอบกิจกรรมต่างๆ บริเวณนี้ควรจุคนได้มาก คือประมาณร้อยละ 30 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด อาคารนี้ควรได้รับการออกแบบพิเศษในการด้านการฟัง การมอง ที่นั่ง การถ่ายเทอากาศ สี แสง และเสียง

1.6 อาคารอำนวยการ (administrative unit) อาคารนี้โดยทั่วไปจะอยู่ส่วนหน้าของสถานศึกษา เพื่อความสะดวกในการติดต่อและประสานงานของสถานศึกษา เป็นหน่วยรวมของการ

บริหาร งานที่สำคัญ บริเวณนี้ประกอบด้วยห้องผู้บริหารระดับต่างๆ ห้องประชุมย่อย ห้องธุรการ ห้องการเงิน ห้องงานทะเบียน และห้องพัสดุ เป็นต้น

1.7 ห้องสมุดหรือศูนย์กลางสื่อการเรียนการสอน (library or instructional material centre) หมายถึง อาคารที่ใช้เป็นศูนย์หนังสือและสื่อการเรียนการสอนทุกชนิด ภายในห้องสมุดจะมีบริเวณสำหรับทำกิจกรรมต่างๆ เช่น บริเวณให้ยืมหรือคืนหนังสือและอุปกรณ์ต่างๆ บริเวณสำหรับอ่านหนังสือ บริเวณเก็บหนังสือ เป็นต้น

1.8 บริเวณสำหรับการสันทนาการ (recreation area) หมายถึง อาคารหรือบริเวณที่ส่งเสริมพลานามัยและสุขภาพจิตที่ดี บริเวณนี้อาจอยู่ภายในอาคารหรือภายนอกอาคารก็ได้ เช่น โรงพลศึกษา ห้องอาบน้ำแต่งตัว ห้องดนตรี สระว่ายน้ำ และสนามกีฬา เป็นต้น

1.9 บริเวณเพื่อกิจกรรมและนิทรรศการ (social activity and exhibition) หมายถึง บริเวณที่ใช้ส่งเสริมการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร เช่น กิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมการชุมนุมต่างๆ และบริเวณเพื่อการเกษตร เป็นต้น

1.10 บริเวณบริการสาธารณูปโภค (utilities) หมายถึง บริเวณที่จัดไว้เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีเพื่อความสะดวกสบายในสถานศึกษา เช่น บริการน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ การกำจัดสิ่งปฏิกูล ดังนั้นการปรับหรือขยายอาคารเรียนจะต้องไม่ทำลายบริเวณนี้

1.11 เส้นทางจราจรและที่จอดรถ (vehicular traffic) หมายถึง การจัดทำและแบ่งแยกเส้นทางสัญจรในสถานศึกษาให้เด่นชัดและใช้การได้ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ จึงมักแบ่งแยกเป็นดังนี้ คือ เส้นทางเดินรถ เส้นทางเดินเท้า ทางเชื่อมระหว่างอาคาร บริเวณสำหรับจอดรถ

1.12 บริเวณที่พักอาศัย (residential area) หมายถึง บริเวณที่พักอาศัยซึ่งมีประโยชน์ใช้สอยต่างไปจากอาคารอื่นๆ เช่น บ้านพักครู คนงาน ภารโรง นอกจากนี้อาจมีหอพักสำหรับนักเรียนนักศึกษาด้วย

2. สภาพแวดล้อมด้านจิตวิทยา หมายถึง บรรยากาศของชั้นเรียนซึ่งเปรียบเสมือนกลุ่มของสังคมที่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ที่ส่งเสริมผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ในทุกๆด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ถ้าครูกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยครูสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นกันเอง สนุกสนาน น่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนกล้าซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็นและความสามารถ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้นในการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ประกอบด้วย

2.1 คุณลักษณะของครู หมายถึง พฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อนักเรียน โดยครูที่มีคุณภาพควรมีพฤติกรรม ดังนี้

2.1.1 เป็นผู้มีความรับผิดชอบซึ่งจะมีพฤติกรรม เช่น เข้าสอนตรงเวลา ตรวจงานสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งห้องเรียน ไม่มาสาย และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

2.1.2 มีมาตรฐานการปฏิบัติ คือ จัดทำแผนการสอน หรือ โครงการสอนตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา ดำเนินการสอนตามแผนการสอน และ/หรือโครงการสอนนั้นๆ เข้าสอนและเลิกสอนตามเวลาที่กำหนดในตารางสอน และกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานตลอดภาคการเรียนหรือตลอดปีการศึกษาไว้

2.2 การจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน หมายถึง เทคนิคในการสอน การจัดกิจกรรมต่างๆเสริมในหลักสูตรและนอกหลักสูตร

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน ทั้งในรูปแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ในรูปแบบต่างๆ อาทิเช่น การประชุมร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆในชุมชน

รัฐสภา พงษ์ภิญโญ, (2554). สรุปว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ (Physical environment) 2) สภาพแวดล้อมด้านจิตวิทยา (psychological environment) โดยมีรายละเอียดแต่ละประเภท ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางด้านกายภาพ หมายถึง สภาพต่างๆที่มนุษย์ทำขึ้น และสิ่งต่างๆที่อยู่ตามธรรมชาติ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของคน (ลักษณะของสถานที่ที่ใช้เรียนรู้สภาพแวดล้อมด้านจิตวิทยา) ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน หมายถึง โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุ อุปกรณ์หรือสื่อต่างๆภายในห้องเรียน 2) สภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน หมายถึง แสงสว่าง สี เสียง และ อาคารสถานที่ต่างๆภายในสถานศึกษา อันได้แก่โรงอาหาร ห้องประชุม ห้องสมุด อาคารอำนวยการ บริเวณที่พักผ่อนหย่อนใจ บริเวณเพื่อกิจกรรมและนิทรรศการ บริเวณบริการสาธารณูปโภค (บริการน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ การกำจัดสิ่งปฏิกูล) เส้นทางจราจรและที่จอดรถ

2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางด้านจิตวิทยา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะของครูหรือพฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อนักเรียน 2) การจัดกระบวนการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน

ส่วนเกณฑ์การจัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดของ กรมวิชาการ (2536) ได้เสนอแนวคิดในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียนไว้ 5 องค์ประกอบ สรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะของครู โดยครูที่มีคุณภาพควรมีพฤติกรรม ดังนี้

1.1 เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ซึ่งจะมีพฤติกรรม เช่น เข้าสอนตรงเวลา ตรวจงานนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งห้องเรียน เอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ไม่มาทำงานสาย และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด

1.2 มีมาตรฐานการปฏิบัติ คือ จัดทำแผนการสอนหรือโครงการสอนตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษา และดำเนินการสอนตามแผนการสอนหรือโครงการสอนนั้น เข้าสอนและเลิกสอนตามเวลาที่กำหนดในตารางสอน และกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานของตนตลอดภาคเรียนหรือตลอดปีการศึกษาไว้

2. การจัดกระบวนการเรียนการสอน คือ ครูควรสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคนิคการสอนหลากหลายวิธี และพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

3. การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน คือ ครูและผู้เรียนควรร่วมกันตกแต่งห้องเรียนให้สะอาดและสวยงาม จัดมุมประสบการณ์เสริมหลักสูตร จัดแสดงผลงานของนักเรียน จัดกิจกรรมต่างๆเสริมหลักสูตรและนอกหลักสูตร จัดที่นั่งนักเรียนหลายๆ รูปแบบ และจัดบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

4. การจัดสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียน คือ ครูและผู้เรียนควรร่วมกันจัดบริเวณโรงเรียนให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม และปลอดภัย จัดนิทรรศการและป้ายนิเทศนอกชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ หรือในโอกาสที่เหมาะสม จัดกิจกรรมรักษาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้บริการห้องสมุด

5. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองและชุมชน คือ ครูควรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและชุมชน ติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อแจ้งผลการเรียนของผู้เรียน นำทรัพยากรในท้องถิ่นมาช่วยพัฒนาแบะประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เชิญผู้ปกครองมาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญต่างๆในชุมชน

วิมาพร มาพบสุข. (2542 : 323-327) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม ความพร้อม ประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายบางประการ อารมณ์ อายุ เพศ และสติปัญญา

2. บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การจัดความยากง่ายของบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนมีความหมาย ความยาวของบทเรียน

3. วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติภายหลังการสอน

4. ความสามารถในการถ่ายโอนความรู้ของผู้สอน

5. องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยาและวัฒนธรรมในสังคม

ประจวบ ทองศรี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 4 ปัจจัย คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน ได้แก่ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา วิธีการสอน บรรยากาศการเรียน ความสัมพันธ์ของผู้เรียนและผู้สอน การให้คำปรึกษา เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร ได้แก่ การอำนวยความสะดวก การจัดบริการ การให้โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร เป็นต้น

3. สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน

4. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ และพบว่าโดยเรียงลำดับจากที่ส่งผลมากไปยังผลน้อย ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนและด้านการเรียนการสอนสามารถใช้ในการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนมีผลกระทบต่อการเรียนรู้

Barth, J. M., Dunlap, S. T., Dane, H., Lochman, J. E., และ Wells, K. C. (2004) กล่าวว่า เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีบทบาทอย่างมากในการกำหนดผลการเรียน การเรียนรวมกับผู้ที่มีผลการเรียนไม่ดีหรือมีปัญหาเชิงพฤติกรรมจะกระตุ้นให้เกิดผลทำนองเดียวกันกับนักเรียนอื่นๆ ดังนั้น พฤติกรรมของนักเรียนจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและสามารถอธิบายได้จากลักษณะชั้นเรียนในปัจจุบัน

Helterbran, V. (2008) กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้สอนเกี่ยวพันทั้งในด้านงานสอนและส่วนตัว ผู้สอนต้องมีความรู้และความสามารถในการนำเสนอ ลักษณะส่วนตัวที่พึงประสงค์ และองค์ประกอบที่ใช้ในการจัดการการเรียนการสอน เช่น การอธิบายแนวการสอน ข้อกำหนดในการเรียน และการตอบข้อซักถาม เป็นต้น จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาไม่ปฏิเสธงานหนักถ้ามีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอ นักศึกษาสนใจการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน นักศึกษาคาดหวังและยอมรับรูปแบบพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน เช่น การตรงต่อเวลา การเตรียมการสอน และการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีความหมาย รวมทั้งการวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียนเชิงสร้างสรรค์

Masci, F. (2008) เสนอแนะว่า ผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อทั้งคุณภาพของการสอนและการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การที่นักเรียนใช้เวลาในการนั่งเล่น หรือ คุยกับเพื่อน เป็นความสูญเสีย การจัดการเวลาอย่างมีคุณภาพจะช่วยเพิ่มพูนความสำเร็จต่อทั้งนักเรียนและโรงเรียน

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง สภาวะที่มีผลต่อการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เป็นทั้งรูปธรรม (กายภาพ) ประกอบด้วย สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นได้แก่ อาคารสถานที่ ห้องเรียน แสง สี เสียง สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม นันทนาการ และนามธรรม (ทางด้านจิตวิทยา)ประกอบด้วย ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ เจตคติ วัฒนธรรม การวัดการเรียนการสอน คุณลักษณะของครู และกลุ่มเพื่อน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัยวัฒน์ พันธ์รัศมี (2546: 73) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนาภิเษก ประชากรศึกษา คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาของวิทยาลัย ซึ่งผ่านการประเมินผลการเรียนเรียบร้อยแล้วอยู่ระหว่างรอการสอบความรู้รวบยอด และปัจฉิมนิเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ผลการเรียนก่อนเข้าเรียนของนักศึกษา (ม.6) และผลการเรียนเมื่อจบชั้นปีที่ 1

ปัญจา ชูช่วย (2551: 88 - 89) ศึกษาผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาสูงเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดี ก็ย่อมสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหา ใหม่ ๆ ซึ่งมีความสำคัญมากในการเรียนระดับปริญญาตรี เพราะถ้านักศึกษามีความรู้เดิมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีก็ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น

กานดาวรรณ แก้วผาบและคณะ. (2553). งานวิจัยเรื่องนี้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 ของนักศึกษาคณะบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านมุ่งอนาคตควบคุมตนและปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนมีอิทธิพลในทางบวกต่อทั้งพฤติกรรมก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 ปัจจัยด้านการได้รับการสนับสนุนในการเรียนจากผู้ปกครองมีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมขณะเรียนและหลังเรียน ปัจจัยด้านการเห็นแบบอย่างจากเพื่อนมีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมก่อนเรียนและขณะเรียน ปัจจัยด้านความเครียดในการเรียนมีอิทธิพลในทางลบต่อพฤติกรรมก่อนเรียนและหลังเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมก่อนเรียน และปัจจัยด้านเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนมีอิทธิพลทางลบต่อพฤติกรรมก่อนเรียนแต่มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมขณะเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมขณะเรียนและพฤติกรรมหลังเรียนมีอิทธิพลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมก่อนเรียนกลับมีอิทธิพลในทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1

เรืออากาศโท ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. (2552). ได้ทำการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจ่าอากาศ พุทธศักราช 2548 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนจ่าอากาศชั้นปีที่ 3 เหล่าทหารช่างอากาศ จำนวน 118 คน, เหล่าทหารสื่อสาร จำนวน 75 คน และเหล่าทหารสรรพาวุธ จำนวน 28 คน และ ผู้บริหารโรงเรียนจ่าอากาศ จำนวน 9 คน ครูผู้สอน จำนวน 49 คน ครูด้านการปกครอง จำนวน 16 คน รวมทั้งสิ้น 295 คน เมื่อพิจารณาตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีปัจจัยเพียง 7 ตัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม การจัดการนิเทศภายใน และการสอนตรงสาขาวิชาที่จบการศึกษา ส่วนตัวแปรการจัดหาสื่อการเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01,.05 ในขณะที่ตัวแปรประสบการณ์ในการสอน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรสภาพอาคาร สถานที่และห้องเรียน และตัวแปรวิธีการสอน

โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาลำดับความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด คือ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม รองลงมาเป็นตัวแปรประสบการณ์ในการสอน ส่วนอันดับสามเป็นการจัดการนิเทศภายใน ในขณะที่ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด คือ ตัวแปรสภาพอาคารสถานที่และห้องเรียน และตัวแปรความแตกต่างของนักเรียน

วนัสนันท์ คร่ำสุข. (2551:88-89). ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 278 คน โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ บุคลิกภาพ และการควบคุมตนเอง ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ บุคลิกภาพ การควบคุมตนเอง การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย เพศหญิง และอายุ

ปิยะ บัณฑิตสกุลชัย. (2550). การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นจากตัวพยากรณ์ที่ดีจากปัจจัยทั้ง 4 ด้านดังกล่าวข้างต้น โดยที่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา MAT101คณิตศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ 1/2551 จำนวน 104 คน ซึ่งปรากฏผลการวิจัยดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.336 0.304 และ 0.269 ตามลำดับ แสดงว่า ผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษามีความสันพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเมื่อทำการศึกษาตัวพยากรณ์ที่ดีเพื่อสร้างสมการพยากรณ์การถดถอย ยังพบว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่ส่งผลต่อตัวเกณฑ์มีอยู่ 2 ตัวคือ ผลการเรียนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งเราจะเห็นว่าพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

มลฑา เมืองทรัพย์ (2553 ; บทคัดย่อ) การวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย เพศ ที่ตั้งของสถานศึกษา สังกัดของสถานศึกษา แผนการเรียนของนักศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน และเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ ในการศึกษาวิจัยได้สุ่มกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชานี้ในภาคที่ 1 ของปีการศึกษา 2548 จำนวน 866 คน จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนทั้งหมด 1,992 คน ได้ผลสรุปจากการศึกษาวิจัย 1. ผลการศึกษาตัวแปรเชิงคุณภาพ 3 ตัวแปร คือ เพศ ที่ตั้งของสถานศึกษา (กรุงเทพฯ/ต่างจังหวัด) และสังกัดของสถานศึกษา (รัฐบาล/เอกชน) พบว่าสังกัดของสถานศึกษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ทั้งนี้โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักศึกษาที่มาจากสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งค่าเฉลี่ยของนักศึกษาจากสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของรัฐบาลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ 0.05 2. นักศึกษาที่มาจากแผนการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยที่ต่างกัน คือ คณิต-วิทย์ ศิลป์-ภาษา ศิลป์-คำนวณ และอาชีวศึกษา มีความแตกต่างกันมากในด้านความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ทำให้แผนการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานค่อนข้างสูง โดยที่นักศึกษาที่มาจากแผนการเรียนศิลป์-ภาษาและอาชีวศึกษามีอุปสรรคในการเรียนวิชานี้เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานทางคณิต-ศาสตร์ที่ต่ำกว่านักศึกษาจากแผนอื่น ถึงแม้ว่าจะมีเกรดเฉลี่ยสะสม พฤติกรรมการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างจากแผนอื่น จุดอ่อนของนักศึกษากลุ่มนี้จะพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ค่อนข้างต่ำและอัตราการเพิกถอนก่อนสอบปลายภาคค่อนข้างสูง 3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระเชิงปริมาณ 4ตัวแปร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้ามหาวิทยาลัย พฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน และเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผลปรากฏว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน

6. หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต ภาควิชาการตลาดและวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มีโครงสร้างหลักสูตรดังนี้

จำนวนหน่อยกิตรวมตลอดหลักสูตร **134 หน่วยกิต**

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป **32 หน่วยกิต**

1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	12 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสต์กับคณิตศาสตร์	9 หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	2 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะ **96 หน่วยกิต**

2.1 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	45 หน่วยกิต
2.1.1 วิชาบังคับ	36 หน่วยกิต
2.1.2 วิชาเลือก	9 หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	36 หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี **6 หน่วยกิต**

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

2-110-114	วิทยาศาสตร์กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต Science and Quality of Life	3(3-0-6)
2-110-115	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อภูมิปัญญาท้องถิ่น Science and Technology for Local Wisdom	3(3-0-6)
2-120-102	สิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากร3 Environment and Resources Management	3(3-0-6)
2-120-105	การอนุรักษ์และการจัดารสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยว Conservation and Environmental Management for Tourism	3(3-0-6)
2-210-101	คณิตศาสตร์ Mathematics	3(3-0-6)
2-210-104	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น Introduction to Logic	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ 45 หน่วยกิต ประกอบด้วย

วิชาบังคับ

5-010-001	กฎหมายธุรกิจ Business Law	3(3-0-6)
5-010-201	การวิเคราะห์ธุกิจเชิงสถิติ Statistical Analysis in Business	3(3-0-6)
5-111-104	การบัญชีเบื้องต้น Fundamental of Accounting	3(2-3-5)
5-115-201	การภาษีอากร Taxation	3(3-0-6)
5-121-205	การเงินธุรกิจ Business Finance	3(3-0-6)
5-123-101	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น Introductory Microeconomics	3(3-0-6)
5-123-102	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น Introductory Macroeconomics	3(3-0-6)
5-211-101	หลักการตลาด Principles of Marketing	3(3-0-6)
5-221-101	หลักการจัดการ Principles of Management	3(3-0-6)
5-221-311	จริยธรรมทางธุรกิจ Business Ethics	3(3-0-6)
5-232-211	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ1 English for Business Communication 1	3(3-0-6)
5-311-103	เทคโนโลยีสารสนเทศ Information Technology	3(2-2-5)

แผนการศึกษา-กลุ่มวิชาการบริหารการตลาดและการจัดการ

ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1

x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาภาษา	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	3(x-x-x)
5-123-101	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	3(3-0-6)
5-211-101	หลักการจัดการ	3(3-0-6)
5-311-103	เทคโนโลยีสารสนเทศ	3(2-2-5)
รวม		**15 หน่วยกิต**

ภาคการศึกษาที่ 2

x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาภาษา	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	3(x-x-x)
5-111-104	การบัญชีเบื้องต้น	3(3-3-5)
5-123-102	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	3(3-0-6)
5-211-101	หลักการตลาด	3(3-0-6)
รวม		**16 หน่วยกิต**

ปีการศึกษาที่ 2

ภาคการศึกษาที่ 1

x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาภาษา	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	3(x-x-x)
5-010-001	กฎหมายธุรกิจ	3(3-0-6)
5-211-202	พฤติกรรมผู้บริโภค	3(3-0-6)
5-115-201	การภาษีอากร	3(3-0-6)
รวม		**19 หน่วยกิต**

ภาคการศึกษาที่ 2

x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาภาษา	3(x-x-x)
x-xxx-xxx	กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	3(x-x-x)
5-010-201	การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงสถิติ	3(3-0-6)
5-121-205	การเงินธุรกิจ	3(3-0-6)
5-211-205	การประชาสัมพันธ์	3(3-0-6)
5-211-205	ความรู้เบื้องต้นทางธุรกิจระหว่างประเทศ	3(3-0-6)
รวม		**18 หน่วยกิต**

มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา	คณะบริหารธุรกิจ/ภาควิชาการบัญชีและการเงิน/สาขาวิชาการบัญชี

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

5-111-104 การบัญชีเบื้องต้น (Fundamental Accounting)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (2-3-5)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สาขาวิชาการจัดการ
สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

ประเภทของรายวิชา วิชาพื้นฐานวิชาชีพ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์คนึงนิจ สุวัจนพรพงศ์ ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
4.2 อาจารย์พิรานันท์ จันทวิโรจน์ อาจารย์ผู้สอน
4.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สันติ ยาทิพย์ อาจารย์ผู้สอน
4.4 อาจารย์มาลี ด๊ะไวการ อาจารย์ผู้สอน

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่.....1/2552.....ชั้นปีที่...1..... (ตามแผนการเรียน)

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

ภาควิชา การบัญชีและการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 ตระหนักถึงความสำคัญของการบัญชีและประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี

1.2 เข้าใจหลักการบันทึกบัญชีของธุรกิจประเภทต่าง ๆ และรูปแบบต่าง ๆ ของหน่วยงาน

1.3 สามารถคำนวณหาข้อมูลทางการเงินเพื่อการบันทึกบัญชีและรายงานทางการเงิน

1.4 วิเคราะห์รายการค้าอันมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลทางบัญชี

1.5 สามารถแสดงรายงานทางการเงินของกิจการให้บริการและกิจการจำหน่ายสินค้า

1.6 สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาการเงินธุรกิจต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้เนื้อหารายวิชาเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายของรายวิชา

ศึกษาความหมาย วัตถุประสงค์ของการบัญชี ประโยชน์ของข้อมูลทางการบัญชี จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี แม่บทการบัญชี หลักการและวิธีการบันทึกบัญชีตามหลักการบัญชีคู่ การบันทึกบัญชีตามวงจรบัญชี การบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปและสมุดรายวันเฉพาะ การจัดทำงบทดลองกระดาษทำการ รายการปรับปรุงและปิดบัญชี การบัญชีส่วนของเจ้าของ การบัญชีเกี่ยวกับกิจการซื้อขายสินค้า การบัญชีเบื้องต้นเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม งบการเงินสำหรับกิจการให้บริการและกิจการซื้อขายสินค้า การบัญชีเกี่ยวกับเงินสด เงินลงทุนในหลักทรัพย์ ลูกหนี้การค้า ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และการบัญชีของกิจการอุตสาหกรรมอย่างง่าย

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมงต่อภาคการศึกษา			
	บรรยาย	การฝึกปฏิบัติ	การศึกษาด้วยตนเอง	สอนเสริม
3(2-3-5)	30	45	75	ตามความต้องการของนักศึกษาเฉพาะรายและข้อตกลงของกลุ่มเรียน

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

ตารางการให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

กลุ่ม	อาจารย์ผู้สอน	วัน-เวลาให้คำปรึกษา	สถานที่หรือหมายเลขห้องผู้สอน	หมายเลขโทรศัพท์ผู้สอน	ที่อยู่ของ E-mail ผู้สอน	รวมจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ให้คำปรึกษา
1.	อ.คนึงนิจ	ชั่วโมงว่างตรงกัน	9201B	0898298759	Knungnit.s@rmutk.ac.th	1 ชั่วโมง
2	อ.พิรา นันท์	ชั่วโมงว่างตรงกัน	อาคาร 50 ห้อง 611	0897429119	Piranun.c @rmutk.ac.th	1 ชั่วโมง
3.	ผศ.สันติ	ชั่วโมงว่างตรงกัน	221B	0896323975	Santi.y@rmutk.ac.th	1 ชั่วโมง
4.	อ.มาลี	ชั่วโมงว่างตรงกัน	204B	086985945	Malee.d@rmutk.ac.th	1 ชั่วโมง

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. ด้านคุณธรรม / จริยธรรม

ผ□การเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1.1 มีความรู้และความเข้าใจในคุณค่าแห่งวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ	**1.1** บรรยายสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี	**1.1** สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน การช่วยเหลือเอื้อเฟื้ออาจารย์และเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน
1.2 มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพและสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียนของสถาบันและสังคม	**1.2** บรรยายสอดแทรกเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต การมีวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังของมหาวิทยาลัยและสังคม	**1.2** สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนและความตั้งใจขณะเรียน ไม่ทุจริตในการสอบ การแต่งกายของนักศึกษาถูกต้องตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
1.3 สามารถบริหารเวลาและปรับวิถีชีวิตอย่างสร้างสรรค์ในสังคม	**1.3** กำหนดกติกาการเข้าเรียน กำหนดเวลาการส่งงานที่มอบหมาย	**1.3** สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงตามเวลา งานที่ได้รับมอบหมายส่งตรงตามกำหนดเวลา

1.4 มีจิตสำนึก และพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนอย่างมีคุณธรรม	**1.4** อภิปราย แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน	**1.4** สังเกตพฤติกรรมการแสดง□วามคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

2. ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
2.1 มีความรู้และความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และวิธีการทางการบัญชี	**2.1** บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ มอบหมายงาน วิเคราะห์กรณีศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	**2.1** ประเมินผลจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น งานที่ได้มอบหมายผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค
2.2 มีความรู้และความเข้าใจในองค์ความรู้ทางด้านอื่นที่สัมพันธ์กับองค์ความรู้ด้านการบัญชี โดยสามารถบูรณาการและนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	**2.2** บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ มอบหมายงาน วิเคราะห์กรณีศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย	**2.2** ประเมินผลจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น งานที่ได้มอบหมายผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค
2.3 มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปฏิบัติงานด้านการบัญชีและอื่น ๆ โดยใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์	**2.3** บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ มอบหมายงาน วิเคราะห์กรณีศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย	**2.3** ประเมินผลจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น งานที่ได้มอบหมายผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค
2.4 สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ การวิจัย และวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง	**2.4** บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ มอบหมายงาน วิเคราะห์กรณีศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย	**2.4** ประเมินผลจากการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น งานที่ได้มอบหมาย ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค

3. ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
3.1 สามารถสืบค้นข้อมูล ประมวลข้อมูล และแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้ด้วยตนเอง	**3.1** มอบหมายงานโดยใช้โจทย์ปัญหาค่อนข้างซับซ้อน	3.1 สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียน ประเมินผลจากงานที่ได้มอบหมายการทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค
3.2 สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้ทางการบัญชีและด้านอื่นที่สัมพันธ์กันใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหารวมทั้งเสนอแนะแนวทางใหม่ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ	**3.2** วิเคราะห์กรณีศึกษาที่เหมาะสมกับเนื้อหา	**3.2** ประเมินผลจากการผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา
3.3 สามารถติดตาม ประเมินผลและรายงานผลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	**3.3** มอบหมายงาน	**3.3** ประเมินผลจากงานที่ได้มอบหมาย การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
4.1 สามารถปฏิบัติงานและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	**4.1** จัดกลุ่มวิเคราะห์กรณีศึกษา และมอบหมายงานให้ทำร่วมกัน	**4.1** สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียนและการทำงานร่วมกันประเมินจากผลงานที่ได้มอบหมาย
4.2 มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้เป็นอย่างดี	**4.2** จัดกลุ่มวิเคราะห์กรณีศึกษา และมอบหมายงานให้ทำร่วมกัน	**4.2** สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียนและการทำงานร่วมกันประเมินจากผลงานที่ได้มอบหมาย

4.3 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมงาน	**4.3** จัดกลุ่มวิเคราะห์กรณีศึกษา และมอบหมายงานให้ทำร่วมกัน	**4.3** สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียนและการทำงานร่วมกันประเมินจากผลงานที่ได้มอบหมาย
4.4 มีความรับผิดชอบการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างต่อเนื่อง	**4.4** มอบหมายงาน	**4.4** ประเมินจากผลงานที่ได้มอบหมาย

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
5.1 ทักษะการใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือข้อโต้แย้ง	**5.1** อภิปราย ประกอบการถามตอบ และมอบหมายงาน	**5.1** การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และผลงานที่ได้มอบหมาย
5.2 สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน	**5.2** อภิปราย ประกอบการถามตอบ และมอบหมายงาน	**5.2** การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และผลงานที่ได้มอบหมาย
5.3 สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การแปลความหมาย และการสื่อสารสารสนเทศ	**5.3** อภิปราย ประกอบการถามตอบ และมอบหมายงาน	**5.3** การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และผลงานที่ได้มอบหมาย

6. ด้าน ทักษะพิสัย

ผลการเรียนรู้	กลยุทธ์/วิธีการสอน	กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
-	□ -	-

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ในการสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			
1	แนะนำการเรียนการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการบัญชี แม่บทการบัญชี จรรยาบรรณวิชาชีพบัญชีและวิธีการทำบัญชี	2	3	บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ ทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
2	การบันทึกบัญชีของกิจการให้บริการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปผ่านแยกประเภททั่วไปทำงบทดลอง	2	3	บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ ปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
3	ปิดบัญชี กระดาษทำการและรายงานทางการเงิน	2	3	บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
4	รายการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดทางบัญชี	2	3	บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี

5	การบัญชีส่วนของเจ้าของ	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
6	การบัญชีเกี่ยวกับเงินสด งบพิสูจน์ยอดเงินฝากธนาคารและลูกหนี้การค้า	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
7	ทบทวนและทดสอบย่อย	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบทบทวนปฏิบัติการทำบัญชีทดสอบย่อย	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
8	เงินลงทุนในหลักทรัพย์	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
9	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
10	การบันทึกบัญชีของกิจการซื้อขายสินค้า - ระบบ Perpetual Inventory	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี

11	การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
12	การบันทึกรายการในสมุดรายวันเฉพาะ	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
13	การปิดบัญชี และรายงานการเงินของกิจการซื้อขายสินค้า	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
14	การบัญชีอุตสาหกรรมอย่างง่าย	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบปฏิบัติการทำบัญชีทำแบบฝึกหัด	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
15	ทบทวนและทดสอบย่อย	2	3	บรรยาย อภิปราย ประกอบการถาม ตอบทบทวน ปฏิบัติการทำบัญชีทดสอบย่อย	Power point เอกสารประกอบการสอน	อ.คนึงนิจ อ.พิรานันท์ ผศ.สันติ อ.มาลี
	สอบปลายภาค					

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	การเรียนรู้ด้าน	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนการประเมิน
1	คุณธรรม จริย ธรรม	**1.1** มีความรู้และความเข้าใจในคุณค่าแห่งวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ **1.2** มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพและสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียนของสถาบันและสังคม **1.3** สามารถบริหารเวลาและปรับวิถีชีวิตอย่างสร้างสรรค์ในสังคม **1.4** มีจิตสำนึก และพฤติกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนอย่างมีคุณธรรม	- สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงเวลา การส่งงานตรงเวลา - การเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน - การแต่งกายชุดนักศึกษาถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย - การมีน้ำใจช่วยเหลืออาจารย์ และเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียน - งานที่มอบหมาย	ตลอดภาคการศึกษา	5
2	ความรู้	**2.1** มีความรู้และความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และวิธีการทางการบัญชี **2.2** มีความรู้และความเข้าใจในองค์ความรู้ทางด้านอื่นที่สัมพันธ์กับองค์ความรู้ด้านการบัญชี โดยสามารถบูรณาการและมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	-งานที่มอบหมาย -การทดสอบย่อย -การสอบกลางภาค -การสอบปลายภาค	ตลอดภาคการศึกษา สัปดาห์ที่ 7 , 15	70

		2.3 มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปฏิบัติงานด้านการบัญชีและอื่น ๆ โดยใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์ **2.4** สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงทาวิชาการ การวิจัย และวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง		หลังสัปดาห์ที่ 7 ตามแผนการสอน หลังสัปดาห์ที่ 15 ตามแผนการสอน	
3	ทักษะทางปัญญา	**3.1** สามารถสืบค้นข้อมูล ประมวลข้อมูล และแนวคิดต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการระบุและวิเคราะห์ปัญหาที่มีความซับซ้อนได้ด้วยตนเอง **3.2** สามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้ทางการบัญชีและด้านอื่นที่สัมพันธ์กันใช้ทักษะทางวิชาชีพและดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหารวมทั้งเสนอแนะแนวทางใหม่ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจ **3.3** สามารถติดตามประเมินผล และรายงานผลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	- สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียน - การทดสอบย่อย - การสอบกลางภาค - การสอบปลายภาค	ตลอดภาคการศึกษา สัปดาห์ที่ 7,15 หลังสัปดาห์ที่ 7 ตามแผนการสอน หลังสัปดาห์ที่ 15 ตามแผนการสอน	15

4	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	**4.1** สามารถปฏิบัติงานและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ **4.2** มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมขององค์กรได้เป็นอย่างดี **4.3** มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในบทบาทของผู้นำหรือในบทบาทของผู้ร่วมงาน **4.4** มีความรับผิดชอบการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพบัญชีของตนเองอย่างต่อเนื่อง	- สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียน การทำงานเป็นกลุ่มและ การอภิปราย	ตลอดภาคการศึกษา	5
5	ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	**5.1** มีทักษะการใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมาย และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือข้อโต้แย้ง **5.2** สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน	- การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน - งานที่มอบหมาย - การทดสอบย่อย - การสอบกลางภาค	ตลอดภาคการศึกษา สัปดาห์ที่ 7,15 หลังสัปดาห์ที่ 7 ตามแผนการสอน	5

		5.3 สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การแปลความหมาย และการสื่อสารสารสนเทศ	- การสอบปลายภาค	หลังสัปดาห์ที่ 15 ตามแผนการสอน	
6	ทักษะพิสัย	-	-	-	-

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

1) คนึงนิจ สุวัจนพรพงศ์. **เอกสารประกอบการสอนวิชาการบัญชีเบื้องต้น**. พิมพ์แก้ไขปรับปรุง. กรุงเทพฯ, 2551

2) ดร.วันชัย ประเสริฐศรี และคณะ. **การบัญชีชั้นต้น 1**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที พี เอ็น เพรส, 2549

3) อ.นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะ และคณะ. **การบัญชีชั้นต้น 2**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ที พี เอ็น เพรส, 2549

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

1) มาตรฐานการบัญชี

2) www.fap.or.th

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

1) วารสารที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี

2) www.sec.or.th

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา - แบบประเมินผลการสอนอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นแบบประเมินผลการสอนของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีการประเมินการสอนอาจารย์ผู้สอนโดยนักศึกษาทุกภาคการศึกษา - นักศึกษาเป็นรายบุคคล / กลุ่ม สนทนากับผู้สอน - นักศึกษากรอกแบบสอบถามที่ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อการประเมินรายวิชา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน - ผลการเรียนของนักศึกษา - การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้
3. การปรับปรุงการสอน - มีการสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน - มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา - การทวนสอบจากคะแนนข้อสอบ โดยการสังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม และตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา หรืองานที่มอบหมาย - การทวนสอบจากผลการเรียนรู้แต่ละด้านของรายวิชา
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา - นำผลการประเมินในข้อ 1-4 ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอนที่มีสาระสำคัญต่อประสิทธิผลการเรียน

รายละเอียดของรายวิชา

มคอ.3

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
วิทยาเขต/ คณะ / ภาควิชา	คณะบริหารธุรกิจ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

5121205 การเงินธุรกิจ (Business Finance)

2. จำนวนหน่วยกิต 3 (3 – 0 – 6)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

บริหารธุรกิจบัณฑิต โดยเป็นวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์เจษฎาภรณ์ ยานุพรหม	อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา
4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาพร สูทกวาทิน	อาจารย์ผู้สอน
4.3 อาจารย์อรพรรณ สรฉัตร	อาจารย์ผู้สอน
4.4 อาจารย์จิตราพัชร์ วชิระเจริญฤทธิ์	อาจารย์ผู้สอน
4.5 อาจารย์บุญมี มีสุข	อาจารย์ผู้สอน

5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

ภาคเรียนที่ 1 / 2552

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre – Requisite) (ถ้ามี)

การบัญชีขั้นต้น 2 หรือ หลักการบัญชีขั้นต้น หรือ การบัญชีเบื้องต้น

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co- Requisite) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. **สถานที่เรียน**

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

9. **วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด**

ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

- เพื่อให้นักศึกษารู้ความหมาย ความสำคัญ และหลักการบริหารการเงิน
- เพื่อให้นักศึกษารู้หน้าที่ของผู้จัดการทางการเงิน
- เพื่อให้นักศึกษารู้เครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการบริหารการเงินรวมทั้งวิธีการจัดหาเงินทุน

2. **วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ ปรับปรุงรายวิชา**

- เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงตามภาวะการณ์ในปัจจุบัน

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ความหมายและความสำคัญของการเงินธุรกิจ หลักการบริหารการเงินที่ผู้จัดการทางการเงินต้องรับผิดชอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจ รูปแบบของธุรกิจ เครื่องมือต่างๆ ในการบริหารการเงิน เช่น การวิเคราะห์ทางการเงิน การวางแผนและควบคุมทางการเงิน การบริหารสินทรัพย์หมุนเวียน การวิเคราะห์ค่า ของเงินตามเวลา งบจ่ายลงทุน ค่าของทุนของธุรกิจ โครงสร้างทางการเงินและวิธีการจัดหาเงินทุนของธุรกิจ

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/ งานภาคสนาม/ การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
45 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนักศึกษาเฉพาะรายและเฉพาะกลุ่มเรียน	ไม่มี	6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

- อาจารย์ประจำรายวิชาประกาศเวลาให้คำปรึกษาที่หน้าห้องทำงาน และในเว็บไซต์ของคณะ
- อาจารย์จัดเวลาที่ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล/ กลุ่มตามความต้องการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เฉพาะรายที่ต้องการปรึกษา)

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1 มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

2. มีความพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิต โดยยึดแนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกัน

3. มีวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม

4. มีความรู้ความเข้าใจในหลักจริยธรรม คุณธรรมที่มีความสำคัญทางธุรกิจ สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ทางธุรกิจ

1.2 วิธีการสอน

1. กำหนดกติกาการเข้าเรียน การส่งงาน และการมีส่วนรวมในการ สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ให้นักศึกษาได้

2. การสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอน

1.3 วิธีการประเมินผล

1. ประเมินจากพฤติกรรมการเข้าเรียน การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย ตรงเวลาตามที่กำหนด

2. การแสดงความคิดเห็นในเชิงคุณธรรม จริยธรรม

2. **ความรู้**

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

1. มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ

2. มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจ ทั้งทางด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

3. มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจ ในด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างองค์การ การปฏิบัติการ การควบคุมและการประเมินผลการดำเนินงานรวมทั้งการปรับปรุงแผนงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ

4. มีความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจ รวมทั้งมีความเข้าใจอย่างเท่าทันในผลกระทบในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศและสังคมโลก

2.2 วิธีสอน

บรรยายและทำแบบฝึกหัด

2.3 วิธีการประเมินผล

1. ประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัดที่มอบหมายให้ทำ
2. ประเมินผลจากการทดสอบย่อย การสอบกลางภาค และการสอบ ปลายภาค

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

1. สามารถสืบค้น ประเมินข้อมูล จากหลายแหล่งและมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการใช้งานตามสถานการณ์แวดล้อมทางธุรกิจ

2. มีความคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผล คิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาชีพที่ศึกษาและประสบการณ์เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจและสถานการณ์ทั่วไปได้อย่างเหมาะสม

3. สามารถคิดค้นทางเลือก วิเคราะห์ทางเลือกและผลกระทบจากทางเลือกอย่างรอบด้านมีความสามารถในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ ทำให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจ

3.2 วิธีการสอน

บรรยาย และทำแบบฝึกหัด

3.3 วิธีการประเมิน

การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ **4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา** 1 สามารถทำงานเป็นกลุ่มและมีทักษาในการทำงานเป็นทีม แสดงภาวะผู้นำสมาชิกของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวเชิงวิชาชีพได้ 2. สามารถแสดงความคิดริเริ่มและความเห็นต่างอย่างสร้างสรรค์ เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาของทีม 3. มีความรับผิดชอบในการทำงานกับผู้อื่นและรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองและอาชีพ
4.2 วิธีการสอน 1. บรรยาย และทำแบบฝึกหัด 2. มอบหมายงานให้ทำเป็นกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนบางหัวข้อและนำเสนอในชั้นเรียน
4.3 วิธีการประเมินผล ผลงานกลุ่ม
5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ **5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา** 1. สามารถประยุกต์ใช้หลักคณิตศาสตร์ สถิติและการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจทางธุรกิจและชีวิตประจำวัน 2. สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต่อการทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. สามารถสื่อสารเพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจในรูปแบบการพูด การเขียนที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นข้อมูลธุรกิจ และข้อมูลอื่น 4. สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้เทคโนโลยีอื่นๆ สนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจ
5.2 วิธีสอน 1. บรรยาย และทำแบบฝึกหัด 2. มอบหมายงานให้ทำเป็นกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนบางหัวข้อและนำเสนอในชั้นเรียน

5.3 วิธีการประเมินผล

1. การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค
2. ผลงานกลุ่ม

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ครั้งที่	หัวข้อ	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	**ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเงินธุรกิจ**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
2	**การวิเคราะห์ทางการเงิน**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชรี อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
3-4	**การวางแผนและควบคุมทางการเงิน**	6	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
5	**การบริหารเงินทุนหมุนเวียน เงินสด และหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี

6-7	**การบริหารลูกหนี้**	6	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
	สอบกลางภาค			
8-9	**การบริหารสินค้าคงเหลือ**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
10-11	**การวิเคราะห์ค่าของเงินตามเวลา**	6	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
12	**งบจ่ายลงทุน ค่าของทุน**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
13	**โครงสร้างทางการเงิน**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
14	**วิธีการจัดหาเงินทุนของธุรกิจ**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี

15	**ทบทวน**	3	- บรรยาย - ฝึกแบบฝึกหัดท้ายบท - แผ่นใส และpower point	อ.ภาพร อ.อรพรรณ อ.จิตรพัชร์ อ.เจษฎาภรณ์ อ.บุญมี
	สอบปลายภาค			

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราหรือเอกสารหลัก. ภาพร สูทกวาทิน. **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ พิมพ์ครั้งที่ 13 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร 2548.
2. หนังสืออ้างอิง ชนะใจ เดชวิทยาพร. **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ พิมพ์ครั้งที่ 8 เอดิสัน เพรส โพรดักส์ 2538. ฐาปนา ฉิ่นไพศาล. **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ พิมพ์ครั้งที่ 1 สยามสเตชั่นเนอรี่ซัพพลาย 2537. เบญจวรรณ รักษ์สุธี. **การเงินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ พิมพ์ครั้งที่ 10 โรงพิมพ์ชวน พิมพ์ 2538.
3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ http://www.bot.or.th http://www.google.com

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา ให้นักศึกษาประเมินประสิทธิผลของรายวิชา โดยแบบประเมินผู้สอน ในแต่ละด้าน อาทิ วิธีการสอน การจัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียน สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่ได้รับพร้อมข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน ได้มีกลยุทธ์คือ การสังเกตการณ์สอนของผู้ร่วมทีมการสอน หรืออาจารย์ในสาขาวิชาและผลการสอบของนักศึกษา

3. การปรับปรุงการสอน สาขาวิชากำหนดให้อาจารย์ผู้สอนทบทวนและปรับปรุงวิธีการสอนจากผลการประเมินประสิทธิภาพของรายวิชา นอกจากนี้สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการอบรมการสอนหรือการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนของคณะ และมีการประชุมอาจารย์ในสาขาวิชาเพื่อหารือปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา การประเมินผลของแต่ละรายวิชาต้องผ่านที่ประชุมของคณะหรือคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้งก่อนประกาศผลสอบ
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา สาขาวิชามีระบบการทบทวนประสิทธิผลของรายวิชา โดยพิจารณาจากผลการประเมินการสอนโดยนักศึกษา ผลการประเมินโดยที่ประชุมของคณะหรือคณะกรรมการที่คณะแต่งตั้ง เพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาในการสอนครั้งต่อไป

มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพฯ
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	คณะบริหารธุรกิจ

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา 5-010-201 การวิเคราะห์ธุรกิจเชิงสถิติ (Statistical Analysis in Business)
2. จำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง ทฤษฎี 3 คาบ ปฏิบัติ 0 คาบ ศึกษาด้วยตนเอง 6 คาบต่อสัปดาห์
3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา วิชาชีพบังคับในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ทุกวิชาเอก
4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ พูลน้อย
5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ 1,2 ชั้นปีที่ 3 , 2
6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (pre-requisite) (ถ้ามี) หลักสถิติ
7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (co-requisites) (ถ้ามี) -
8. สถานที่เรียน อาคาร 50 พื้นที่เทคนิคกรุงเทพ อาคาร 9 พื้นที่บพิตรภิมุข คณะบริหารธุรกิจ
9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 ศึกษาหลักการของการวิชาสถิติ

1.2 รู้ความหมายของตัวแปรสุ่ม

1.3 เข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีทางสถิติ

1.4 สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับปัญหาทางธุรกิจได้

1.5 นำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินในทางธุรกิจ

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์ทางสถิติ และ สามารถใช้เครื่องมือทางสถิติที่ทันสมัย และ มีก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ทางสถิติกับปัญหาทางธุรกิจ โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมหัวข้อเกี่ยวกับ ตัวแปรสุ่ม การแจกแจงตัวแปรสุมชนิดไม่ต่อเนื่องแบบต่าง ๆ การแจกแจงตัวอย่าง การประมาณค่า และการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์การถดถอยและสหสัมพันธ์ การวิเคราะห์อนุกรมเวลา การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอน

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

เรียนตลอดระยะเวลา 45 คาบเรียนตลอด 15 สัปดาห์ ทฤษฎี 3 คาบ ปฏิบัติ 0 คาบต่อสัปดาห์ และนักศึกษาต้องใช้เวลาศึกษาค้นคว้านอกเวลา 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
บรรยายหน้าชั้นเรียน 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา	สอนเสริมตามความต้องการของนักศึกษา	---	ศึกษาด้วยตนเอง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการนอกชั้นเรียน ตารางเวลาจัดในวันอังคาร เวลา 16.00-17.00 น. ของทุกสัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

พัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีจรรยาบรรณวิชาชีพ เคารพในสิทธิของข้อมูลส่วนบุคคล การไม่เปิดเผยข้อมูล มีความซื่อสัตย์ในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยมีคุณธรรมตามคุณสมบัติหลักสูตร ดังนี้

- ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต
- มีวินัย ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- มีความเป็นผู้นำ และผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและแก้ไขข้อขัดแย้งตามลำดับความสำคัญ
- เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม
- สามารถวิเคราะห์หน่วยแรงต่างๆ ในโครงสร้างได้อย่างถูกต้อง
- มีจรรยาบรรณทางวิชากรและวิชาชีพ

1.2 วิธีการสอนที่จะใช้พัฒนาการเรียนรู้

- บรรยายพร้อมยกตัวอย่างจากตัวอย่างงานทางด้านการนำสถิติไปใช้ในทางธุรกิจ
- กำหนดโจทย์ให้นักศึกษาแสดงวิธีทำและแก้ปัญหาในห้องพร้อมให้คำปรึกษา

1.3 วิธีการประเมินผล

- พฤติกรรมการเข้าเรียนและการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนด
- มีการอ้างอิงเอกสารที่มอบหมายเป็นรายงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ประเมินผลการวิเคราะห์จากงานที่มอบหมายในแต่ละสัปดาห์
- ประเมินผลรายงานที่มอบหมาย

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่จะได้รับ

มีความรู้ในหลักการและระเบียบในทางสถิติ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาทางธุรกิจ

2.2 วิธีการสอน บรรยาย ยกตัวอย่างหน้าห้อง การทำงานที่มอบหมาย และมอบหมายให้ค้นคว้าเพิ่มเติมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
3. วิธีการประเมินผล - ทดสอบย่อย สอบกลางภาค สอบปลายภาค ด้วยข้อสอบที่เน้นการวัดหลักการและทฤษฎี - ทวนสอบโดยการตั้งคำถามให้นักศึกษาตอบ เพื่อทดสอบความรู้ **3.1 วิธีการสอน** - การมอบหมายให้นักศึกษาทำงานที่กำหนดและส่งท้ายชั่วโมงเรียน - การตอบคำถามด้านแนวคิดในการแก้ไขโจทย์คำนวณ
3.2 วิธีการประเมินผลทักษะทางปัญญาของนักศึกษา ทดสอบงานในระหว่างเรียน งานที่มอบหมายค้นคว้าด้วยตนเอง สอบกลางภาคและปลายภาค โดยเน้นข้อสอบที่มีการแสดงถึงความเข้าใจหลักการประเมินราคาทรัพย์สินภาครัฐ
4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ **4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องการพัฒนา** - พัฒนาทักษะในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนด้วยกัน - พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานเป็นทีม - พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายครบตามกำหนดเวลา **4.2 วิธีการสอน** - ให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม **4.3 วิธีการประเมิน** - ตรวจผลงานที่แต่ละกลุ่มทำส่งตามงานที่กำหนด
5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ **5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา** - ทักษะการคิดคำนวณ เชิงตัวเลข - พัฒนาทักษะในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียนและการนำเสนอในชั้นเรียน - พัฒนาทักษะในการวิเคราะห์โจทย์ที่กำหนด **5.2 วิธีการสอน** - มอบหมายโจทย์ให้แสดงวิธีคำนวณเป็นงานที่มอบหมายในชั้นเรียน - นำเสนอในรูปแบบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมหน้าชั้นเรียน **5.3 วิธีการประเมิน** - การอธิบายวิธีคำนวณจากงานที่มอบหมาย

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน				
สัปดาห์ที่	**หัวข้อ/รายละเอียด**	**จำนวน* (ชั่วโมง)**	**กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อที่ใช้**	**ผู้สอน**
1	ตัวแปรสุ่ม	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
2	การแจกแจงตัวแปรสุ่มชนิดไม่ต่อเนื่อง - การแจกแจงแบบทวินาม - การแจกแจงแบบพหุนาม	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
3	การแจกแจงการสุ่มชนิดไม่ต่อเนื่อง - การแจกแจงแบบไฮเพอร์ยีออเมตริก - การแจกแจงแบบปัวส์ซอง	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
4	การแจกแจงการสุ่มตัวอย่าง - การแจกแจงโดยใช้ค่าเฉลี่ย	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
5	การแจกแจงการสุ่มตัวอย่าง - การแจกแจงโดยใช้ค่าสัดส่วน	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
6	การประมาณค่า - การประมาณค่าโดยใช้ค่าเฉลี่ย	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
7	การประมาณค่า - การประมาณค่าโดยใช้ค่าสัดส่วน - การประมาณค่าโดยใช้ค่าแปรปรวน	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
8	**การสอบกลางภาค**			

9	การทดสอบสมมติฐาน - การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
10	การทดสอบสมมติฐาน - การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าสัดส่วน	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
11	การทดสอบสมมติฐาน - การทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าแปรปรวน	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
12	การวิเคราะห์ความแปรปรวน	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
13	การวิเคราะห์การถดถอยและสหสัมพันธ์	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
14	การวิเคราะห์การถดถอยและสหสัมพันธ์(ต่อ)	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
15	การวิเคราะห์อนุกรมเวลา	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
16	การตัดสินใจ	3	บรรยาย การเขียนกระดาน และใช้สื่อประสม	ผศ.สุพจน์
17	**สอบปลายภาค**			

* จำนวนชั่วโมงต้องสอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิต

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้*	**วิธีการประเมิน****	**สัปดาห์ที่ประเมิน**	**สัดส่วนของการประเมิน**
	สอบกลางภาค	**9**	30%
	สอบปลายภาค	**17**	40%
	ผลงานที่มอบหมาย	ตลอดภาคการศึกษา	20%
	ทดสอบในชั้นเรียน	ตลอดภาคการศึกษา	10%

*ระบุผลการเรียนรู้หัวข้อย่อยตามแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก -
2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ 2.1 เอกสารการสอน อ.อรัญญา กาญจนพิพัฒนกุล , มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน, พฤษภาคม 2549
3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ 3.1 การค้นหาตำแหน่งที่ดิน จากเว็ปไซด์ กรมที่ดิน 3.2 กฎหมายเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ 3.3 ราคาประเมินที่ดินกลาง กรมธนารักษ์

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา การประเมินประสิทธิผลในรายวิชานี้ โดยการคำนวณและแก้ปัญหาโจทย์ที่มอบหมาย - การแสดงวิธีการวิเคราะห์รายเดี่ยวระหว่างผู้สอนและผู้เรียน - การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน - แบบทดสอบการสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค - แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา - ข้อเสนอแนะผ่านเว็บบอร์ดที่อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำเป็นช่องทางการสื่อสารกับนักศึกษา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน การเก็บข้อมูลเพื่อประเมินการสอน มีกลยุทธ์ดังนี้ - การสังเกตการณ์สอน - งานที่มอบหมายในชั้นเรียน (ตลอดภาคการศึกษา) - การซักถาม การตั้งคำถาม - งานที่มอบหมายเสร็จทันกำหนดเวลา - ผลการสอบ
3. การปรับปรุงการสอน หลังจากผลการประเมินการสอนในข้อ ๒ จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยจัดกิจกรรมในการระดมสมองและหาข้อมูลเพิ่มเติมในการปรับปรุงการสอนดังนี้ - ทบทวนบันทึกการสอนในแต่ละสัปดาห์ - ตรวจสอบงานที่ได้มอบให้ในชั้นเรียน

- ตรวจงานที่มอบหมายให้ท้ายชั่วโมง - ประเมินการสอบกลางภาคและปลายภาค
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์รายวิชาของนักศึกษา ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในวิชา ได้จากการทดสอบย่อย หรือการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาจากผลการสอบและหลังการออกผลการเรียนรายวิชา มีการทวนสอบดังนี้ - การทวนสอบและการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานที่มอบหมายในแต่ละสัปดาห์ - มีการตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยตรวจสอบข้อสอบ การบ้าน และการให้คะแนนพฤติกรรม
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา จากผลการประเมินและทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ดังนี้ - ปรับปรุงรายวิชาทุก 5 ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ 4 - เปลี่ยนหรือสลับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้นักศึกษามีมุมมองในเรื่องการประยุกต์ความรู้กับปัญหาตามที่กำหนด

มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ/การบัญชีและการเงิน/การบัญชี

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

5-115-201 การภาษีอากร 1 (Taxation 1)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (3-0-6)

3. หลักสูตร และประเภทรายวิชา

หลักสูตร บัญชีบัณฑิต

ประเภทของรายวิชา กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ช้องมาศ ปั้นทองพันธุ์ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา

4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ช้องมาศ ปั้นทองพันธุ์ อาจารย์ผู้สอน

4.3 อาจารย์สุภาณี ชีวเลิศวิบูลย์ อาจารย์ผู้สอน

4.4 อาจารย์พิรานันท์ จันทวิโรจน์ อาจารย์ผู้สอน

4.5 อาจารย์โชคชัย กิตติสุรวงศ์ อาจารย์ผู้สอน

5. ระดับการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1/2552 ชั้นปีที่ บช.3-1ท, บช.3-1ทส , บช.3-2ทส , กจ.3-2ทส

6.รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

9. วันที่จัดทำรายละเอียดของรายวิชา หรือวันที่มีการปรับปรุงครั้งล่าสุด

ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1.1 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับความหมายของภาษีอากร

1.2 เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ

1.3 เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษีอากรที่ดี

1.4 เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

1.5 เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการจำแนกประเภทภาษีอากร

1.6 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งรายรับของรัฐบาลที่มาจากภาษีอากรและแหล่งอื่นๆ และรายจ่ายของรัฐบาล

1.7 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

1.8 เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการจัดเก็บภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่

1.9 เพื่อให้นักศึกษาสามารถคำนวณภาษีอากรได้อย่างถูกต้อง

1.10 เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาการภาษีอากรในขั้นสูงต่อไป

2.วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและแก้ไขตามกฎ ระเบียบและวิธีการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน

หมวดที่ 3 ลักษณะการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

หลักเกณฑ์ วิธีการประเมินและการจัดเก็บภาษีอากรต่างๆ ตามประมวลรัษฎากร และภาษีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ภาษี เงินได้หัก ณ ที่จ่าย รวมทั้งภาษีศุลกากร ภาษีสรรพสามิต และอื่น ๆ

2. **จำนวนชั่วโมงที่ใช้/ภาคการศึกษา**

บรรยาย	**สอนเสริม**	**การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม / การฝึกงาน**	**การศึกษาด้วยตนเอง**
45	ตามความต้องการของนักศึกษาเฉพาะรายและข้อตกลงของกลุ่มเรียน	ไม่มี	90

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์จะให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

- อาจารย์ผู้สอนในชั่วโมง Home Room หรือรายกลุ่มตามต้องการ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1. คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1.1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.1.2 มีความพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิต โดยยึดแนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกัน

1.1.3 มีวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม

1.1.4 มีความรู้ความเข้าใจในหลักจริยธรรม คุณธรรมที่มีความสำคัญทางธุรกิจ สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพทางธุรกิจ

1.2 วิธีการสอนที่จะใช้พัฒนาการเรียนรู้

บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ และวิเคราะห์กรณีศึกษา

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงเวลา และมีความตั้งใจขณะเรีย

1.3.2 ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา และตามขอบเขตที่กำหนด

1.3.3 ผลงานจากการวิเคราะห์กรณีศึกษา

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1.1 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ

2.1.2 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจ ทั้งทางด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

2.1.3 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจ ในด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างองค์การ การปฏิบัติการ การควบคุมและการประเมินผลการดำเนินงาน รวมทั้งการปรับปรุงแผนงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ

2.1.4 มีความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจ รวมทั้งมีความเข้าใจอย่างเท่าทันในผลกระทบในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศและสังคมโลก

2.2 วิธีการสอน

บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ วิเคราะห์กรณีศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2.3 วิธีการประเมินผล

2.3.1 ทดสอบย่อย สอบกลางภาคและสอบปลายภาค

2.3.2 ประเมินผลจากการอภิปราย การทำแบบฝึกหัด การวิเคราะห์กรณีศึกษาและผลงานที่มอบหมาย

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1.1 สามารถสืบค้น ประเมินข้อมูล จากหลายแหล่งและมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการใช้งานตามสถานการณ์แวดล้อมทางธุรกิจ

3.1.2 มีความคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผล คิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาชีพที่ศึกษาและประสบการณ์เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจและสถานการณ์ทั่วไปได้อย่างเหมาะสม

3.1.3 สามารถคิดค้นทางเลือก วิเคราะห์ทางเลือกและผลกระทบจากทางเลือกอย่างรอบด้าน มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ ทำให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจ

3.2 วิธีการสอน

บรรยาย อภิปรายกลุ่ม การวิเคราะห์กรณีศึกษา

3.3 วิธีการประเมินผล

3.3.1 ทดสอบย่อย สอบกลางภาคและสอบปลายภาค

3.3.2 ประเมินผลจากการอภิปรายกลุ่ม การทำแบบฝึกหัด การวิเคราะห์กรณีศึกษา และผลงานที่มอบหมาย

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1.1 สามารถทำงานเป็นกลุ่มและมีทักษะในการทำงานเป็นทีม แสดงภาวะผู้นำ สมาชิกของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวเชิงวิชาชีพได้

4.1.2 สามารถแสดงความคิดริเริ่มและความเห็นต่างอย่างสร้างสรรค์ เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาของทีม

4.1.3 มีความรับผิดชอบในการทำงานกับผู้อื่นและรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาตนเองและอาชีพ

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 จัดกลุ่มวิเคราะห์กรณีศึกษา

4.2.2 มอบหมายงานให้ทำเป็นกลุ่ม

4.3 วิธีการประเมิน

4.3.1 สังเกตพฤติกรรมในขณะเรียน และการทำงานเป็นกลุ่ม

4.3.2 ประเมินจากผลงานการร่วมทำงานเป็นกลุ่ม

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

5.1.1 สามารถประยุกต์ใช้หลักคณิตศาสตร์ สถิติ การวิเคราะห์เชิงปริมาณมาใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจทางธุรกิจและชีวิตประจำวัน

5.1.2 สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต่อการทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 สามารถสื่อสารเพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจในรูปแบบการพูด การเขียนที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นข้อมูลธุรกิจและข้อมูลอื่น

5.1.4 สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้เทคโนโลยีอื่น ๆ สนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจ

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 บรรยาย และอภิปราย ประกอบการถามตอบ

5.2.2 มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และวิเคราะห์กรณีศึกษา

5.3 วิธีการประเมินผล การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และการวิเคราะห์กรณีศึกษา

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. **แผนการสอน**

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร - ความหมายของภาษีอากร - วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากร - ลักษณะของภาษีอากรที่ดี - โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร - การจำแนกประเภทภาษีอากร - รายรับและรายจ่ายของรัฐบาล	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
2	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา - ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา - ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา - เงินได้พึงประเมินและแหล่งเงินได้ - การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา - ประเภทของเงินได้พึงประเมิน - การหักค่าใช้จ่าย	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - กรณีศึกษา - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
3	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา(ต่อ) - การหักค่าลดหย่อน - การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ และการคำนวณ - กรณีศึกษา - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
4	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา(ต่อ) - การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี - การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ และการคำนวณ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
5	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย - วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย - ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย - การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หัก ณ ที่จ่าย	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ และการคำนวณ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
6	ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย - การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หัก ณ ที่จ่าย - เงินได้ที่สามารถแยกคำนวณต่างหากจากเงินได้อื่น - การขอคืนภาษี - เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ และการคำนวณ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
7	ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และ ภาษีบำรุงท้องที่ <u>ภาษีป้าย</u> : ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีป้าย ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย อัตราภาษีป้าย และวิธีการเสียภาษีป้าย <u>ภาษีโรงเรือนและที่ดิน</u> : ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนฯ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน และ วิธีการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน <u>ภาษีบำรุงท้องที่</u> : ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ อัตราภาษีบำรุงท้องที่และ วิธีการเสียภาษีบำรุงท้องที่	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าทำรายงาน - ทดสอบย่อย	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
8	**สอบกลางภาค**	**3**		
9	ภาษีเงินได้นิติบุคคล -ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล - ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล - นิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคล - หน้าที่การเสียภาษีกับแหล่งเงินได้ - ฐานภาษีและอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล - การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
10	ภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ) -การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ (ต่อ)	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - กรณีศึกษา - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
11	ภาษีเงินได้นิติบุคคล (ต่อ) -การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย - การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการส่งเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย - การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการจำหน่ายกำไรไปต่างประเทศ - ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย - การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี การขอคืนภาษี เบี้ยปรับ เงินเพิ่มและโทษ	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
12	ภาษีมูลค่าเพิ่ม - ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม - การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม - ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม - ฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม - อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม - การคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
13	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ต่อ) - การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม - การจัดทำใบกำกับภาษี- การจัดทำรายงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม - การยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม - เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ	3	- บรรยาย อภิปราย - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
14	ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ <u>ภาษีธุรกิจเฉพาะ</u>: – ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ การยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ ฐานภาษีและ อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะ การคำนวณภาษีธุรกิจเฉพาะ การจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี เอกสารหลักฐานและบัญชีที่ต้องจัดทำ เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ <u>อากรแสตมป์</u>:- ตราสารที่ต้องเสียอากรแสตมป์ ผู้มีหน้าที่เสียอากรแสตมป์ การยกเว้นอากรแสตมป์ วิธีการเสียอากรแสตมป์ บทบังคับโทษ	3	- บรรยาย อภิปราย ประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าเพิ่มเติม	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย

สัปดาห์ที่	หัวข้อ /รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
15	ภาษีศุลกากร - จุดมุ่งหมายและภาระภาษี - การจัดเก็บภาษีศุลกากร - อัตราภาษีศุลกากร- พิกัดอัตราศุลกากร - การควบคุมสินค้าเข้าออก - การกำหนดท่าเรือ ที่ เพื่อการนำเข้าและส่งออก - การใช้ระบบ E-Customs เพื่อพัฒนา การค้าระหว่างประเทศ	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าทำรายงาน	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
16	ภาษีสรรพสามิต - วัตถุประสงค์และภาระภาษี - สินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต - ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิต - การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต - การจดทะเบียนสรรพสามิต - การยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสรรพสามิต ระยะเวลายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี - อัตราภาษีสรรพสามิต	3	- บรรยาย อภิปรายประกอบการถามตอบ - แบบฝึกหัดท้ายบท - ค้นคว้าทำรายงาน - ทดสอบย่อย	ผศ.ช้องมาศ อ. สุภาณี อ. พิรานันท์ อ. โชคชัย
17	**สอบปลายภาค**	**3**		

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	ผลการเรียนรู้ด้าน	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	2 , 3 , 5	การทดสอบย่อย การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค	7 , 8 , 16 , 17	10 % 30 % 40 %
2	1 , 2 , 3 , 4, 5	- การทำแบบฝึกหัดและส่งตรงเวลาที่กำหนด - ผลงานที่มอบหมายและส่งตรงเวลาที่กำหนด	- ทุกครั้งที่มอบหมายและกำหนดให้ส่งงาน	10 %
3	1 , 2 , 3 , 4 , 5	- สังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนตรงเวลา มีความตั้งใจขณะเรียน การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และการวิเคราะห์กรณีศึกษา	- ทุกสัปดาห์ที่มีการเรียนการสอน และทุกครั้งที่มีการมอบหมายงาน	10 **%**

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

1.1 กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร . ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2551 . พิมพ์แก้ไขปรับปรุง . กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์ , 2551.

1.2 สมคิด บางโม . ภาษีอากรธุรกิจ . พิมพ์ครั้งที่ 17. แก้ไขและปรับปรุง . กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์ , 2551.

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

2.1 ประมวลรัษฎากร

2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรประเภทต่างๆ

2.3 วารสารที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรประเภทต่างๆ

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

3.1 www.rd.go.th

3.2 www.excise.go.th

3.3 www.customs.go.th

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา - แบบประเมินผลการสอนอาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นแบบประเมินผลการสอนของมหาวิทยาลัยที่กำหนดให้มีการประเมินการสอนอาจารย์ผู้สอนโดยนักศึกษาทุกภาคการศึกษา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน - ผลการสอบของนักศึกษา และการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบมาตรฐานของข้อสอบ - การสังเกตการสอนของภาควิชา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหรือจากการสังเกตการสอนจากอาจารย์ในภาควิชา - การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้
3. การปรับปรุงการสอน - การจัดทำการรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และวิเคราะห์ผลจากการรายงานเพื่อนำมาปรับปรุงการสอน - การสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินการสอน ผลการวิจัยในชั้นเรียน
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา - ทบทวนคำอธิบายรายวิชา หัวข้อ/เนื้อหา/รายละเอียดของรายวิชา ข้อสอบในแต่ละภาคการศึกษา ตลอดจนวิธีการสอนและสื่อการสอนที่ใช้
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา - นำผลการประเมินในข้อ 1 - 4 ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอนที่มีสาระสำคัญต่อประสิทธิผลการเรียน

มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา	คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงิน

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

5-123-101 เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น (Introductory Microeconomics)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (3-0-6) จำนวนหน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ศึกษาด้วยตนเอง)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา ทุกสาขาวิชา หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์สมบัติ คชายุท	ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน
4.2 อาจารย์คชภัค จิรวัชรพล	อาจารย์ผู้สอน
4.3 อาจารย์วนิดา ศิริเลิศตระกูล	อาจารย์ผู้สอน
4.4 อาจารย์วัชรินทร์ รักวิเศษ	อาจารย์ผู้สอน

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1 ชั้นปีที่ 1 (ตามแผนการเรียน)

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)

ไม่มี

8. สถานที่เรียน

ภาควิชา การบัญชีและการเงิน คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. ตระหนักถึงการใช้ประโยชน์ของวิชาเศรษฐศาสตร์ในการดำรงชีวิต
2. เข้าใจหลักการของวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค
3. สามารถคำนวณค่าต่าง ๆ ที่วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคต้องนำไปใช้ เช่น อุปสงค์ อุปทาน ต้นทุน รายรับ กำไรในตลาดประเภทต่าง ๆ ฯลฯ
4. วิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดโดยใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค
5. สามารถประเมินผลกระทบ และประโยชน์ที่ได้รับ จากสถานการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

รายวิชานี้เปิดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติครั้งแรก ยังไม่มีการปรับปรุงรายวิชา

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์จุลภาค อุปสงค์ อุปทานและการกำหนดดุลยภาพของตลาด ความยืดหยุ่น ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีการผลิต ต้นทุน รายรับและกำไรจากการผลิต ตลาดแข่งขันสมบูรณ์ ตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์และตลาดปัจจัยการผลิต

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

หน่วยกิต	จำนวนชั่วโมงต่อภาคการศึกษา			
	บรรยาย	การฝึกปฏิบัติ/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง	สอนเสริม
(3-0-6)	45	ไม่มี	90	3 หรือตามความต้องการในกลุ่มเรียน

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

ตารางการให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

กลุ่ม	อาจารย์ผู้สอน	วัน-เวลาให้คำปรึกษา	สถานที่หรือหมายเลขห้องผู้สอน	หมายเลขโทรศัพท์ผู้สอน	ที่อยู่ของ E-mail ผู้สอน	รวมจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ให้คำปรึกษา
1.	อ.วนิดา	ผู้สอนกำหนด	อาคาร 50 ชั้น 8	แจ้งในกลุ่มเรียน	แจ้งใน□กลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง
2.	อ.สมบัติ	ผู้สอนกำหนด	สำนักงานคณะบริหารธุรกิจ	แจ้งในกลุ่มเรียน	แจ้งในกลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง
3.	อ.วัชรินทร์	ผู้สอนกำหนด	อาคาร 50 ชั้น 5	แจ้งในกลุ่มเร□ยน	แจ้งในกลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง
4.	อ.คชภัค	ผู้สอนกำหนด	สำนักงานคณะบริหารธุรกิจ	แจ้งในกลุ่มเรียน	แจ้งในกลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง
5.	อ.สมบัติ	ตามที่ผู้สอน	สำนักงานคณะบริหารธุรกิจ	แจ้งในกลุ่มเรียน	แจ้งในกลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง
6.	อ.คชภัค	ตามที่ผู้สอน	สำนักงานคณะบริหารธุรกิจ	แจ้งในกลุ่มเรียน	แจ้งในกลุ่มเรียน	1 ชั่วโมง

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.1 ผลการเรียนรู้	1.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	1.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1 ซื่อสัตย์ เสียสละ รับผิดชอบ	1 สอดแทรกเพิ่มเติมระหว่าง การสอน การบรรยาย	1 สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนด
2 มีความพอเพียง พอประมาณ มีเหตุผล	2 มีการสอน บรรยายในหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	2 สอบความรู้ เข้าใจ ในหลักเศรษฐกิจพอเพียง
3 มีวินัย เคารพ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ	3 เช็ครายชื่อการเข้าชั้นเรียน	3 ให้คะแนนการเข้าชั้นเรียน
4 เข้าใจในหลักจริยธรรม คุณธรรม จรรยาบรรณวิชีพทางธุรกิจ	4 สอดแทรกเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามกลุ่มเรียน	4 สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนด

2. ด้านความรู้

2.1 ผลการเรียนรู้	2.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	2.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1 เข้าใจในศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ	1 สอดแทรกเพิ่มให้เข้าความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐศาสตร์กับธุรกิจ	1 สังเกต ซักถาม
2 เข้าใจในศาสตร์ของเศรษฐศาสตร์จุลภาค ที่เกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจ	2 บรรยาย ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2 ทดสอบย่อย สอบกลางภาคเรียน สอบปลายภาค ประเมินจากงานที่มอบหมาย รายงาน
3 เข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจ	3 สอดแทรกเพิ่มให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐศาสตร์กับบริหารธุรกิจ	3 สังเกต ซักถาม
4 มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจ อย่างเท่าทันในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	4 สอดแทรกเพิ่มให้เข้าความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐศาสตร์กับบริหารธุรกิจ	4 สังเกต ซักถาม จากกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียน

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 ผลการเรีย□รู้	3.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	3.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1 สามารถสืบค้น ประเมินข้อมูล เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์	**1** มอบหมายให้ทำรายงานในวิชาโดยใช้มูลจากแหล่งต่างๆ และอ้างอิงอย่างเป็นระบบ	**1** ประเมินจากรายงานที่มอบหมาย
2 คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล สร้างสรรค์	**2** กรณีศึกษาตัวอย่างให้วิเคราะห์	**2** สังเกต ซักถาม จากกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้ผู้เรียน
3 สามารถคิดค้น วิเคราะห์ทางเลือกและผลกระทบ ตัดสินใจเลือกทางเลือก	**3** บรรยายในชั้นเรียน ทำแบบฝึกหัด กรณีศึกษาตัวอย่าง	**3** ทดสอบย่อย สอบกลางภาคเรียน สอบปลายภาค ประเมินจากการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ผลการเรียนรู้	4.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	4.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1 สามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้นำหรือสมาชิกกลุ่มได้เหมาะสม สามารถปรับตัว	**1** ทำง□น หรือกิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมสัมพันธ์ที่นอกจากด้านวิชาการ	**1** สังเกต ซักถามจากกิจกรรมกลุ่ม ที่มอบหมาย
2 สามารถแสดงความคิดริเริ่ม หรือเห็นต่างอย่างสร้างสรรค์	**2** ทำงาน หรือกิจกรรมกลุ่ม หรือกิจกรรมสัมพันธ์ที่นอกจากด้านวิชาการ	**2** สังเกต ซักถามจากกิจกรรมกลุ่มที่มอบหมาย
3 มีความรับผิดชอบและเรียนรู้ในการทำงานกับผู้อื่น	**3** ค้นคว้า เขียนรายงาน นำเสนอผลงานเป็นกลุ่ม	**3** สังเกตพฤติกรรม และการ มีส่วนร่วม

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ผลการเรียนรู้	5.2 กลยุทธ์/วิธีการสอน	5.3 กลยุทธ์/วิธีการประเมินผล
1 สามารถประยุกต์ใช้คณิตศาสตร์ สถิติ ในการวิเคราะห์ และตัดสินใจ	**1** บรรยายในชั้นเรียน ทำแบบฝึกหัด กรณีศึกษาตัวอย่าง รายงานกลุ่ม	**1** ทดสอบย่อย สอบกลางภาคเรียน สอบปลายภาค ประเมินจากการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง รายงานกลุ่ม
2 สามารถสื่อสารภาษาไทย และภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ	**2** อภิปราย แสดงความคิดเห็น รายงาน ในชั้นเรียน	**2** สังเกต ซักถามจากกิจกรรมที่มอบหมาย

3 สามารถสื่อสารอธิบาย สร้างความเข้าใจในรูปแบบการพูด การเขียน	**3** รายงานในชั้นเรียน เขียนรายงาน	**3** สังเกตจากการรายงาน ในชั้นเรียน ตรวจรายงานที่จัดส่งมา
4 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีอื่น ๆ	**4** มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้า ทำรายงานโดยใช้มูลจากแหล่งต่างๆ และอ้างอิงอย่างเป็นระบบ	**4** ประเมินจากรายงานที่มอบหมาย

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	**หัวข้อ/รายละเอียด**	**ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์**		**กิจกรรมการสอน**	**สื่อที่ใช้ในการสอน**	**อาจารย์ผู้สอน**
		ทฤษฎี	**ปฏิบัติ**			
1	- แนะนำบทเรียน - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเศรษฐ ศาสตร์	3	0	บรรยาย	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
2	- อุปสงค์ อุปทาน	3	0	บรรยาย มอบหมายงาน ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
3	- ดุลยภาพ การเปลี่ยน แปลง	3	0	บรรยาย มอบหมายงาน ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
4	- ความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทาน	3	0	บรรยาย มอบหมายงาน ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ในการสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			
5	- การประยุกต์เกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทาน	3	0	บรรยาย กรณี ศึกษา มอบ หมายทำรายงาน ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย กรณีศึกษา	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
6	- พฤติกรรมผู้บริโภค - ทฤษฎีอรรถประโยชน์	3	0	บรรยาย ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
7	- พฤติกรรมผู้บริโภค - ทฤษฎีเส้นความพอใจเท่ากัน - ทบทวน เตรียมสอบกลางภาค	3	0	บรรยาย ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
8	**สอบกลางภาค**					
9	- ทฤษฎีการผลิต การผลิตในระยะสั้น	3	0	บรรยาย ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
10	- ทฤษฎีการผลิต การผลิตในระยะยาว	3	0	บรรยาย ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ในการสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			
11	- ต้นทุนการผลิต - ต้นทุนการผลิตในระยะสั้น - ต้นทุนการผลิตในระยะยาว	3	0	บรรยาย อภิปรายความแตกต่างของต้นทุนการผลิตในระยะสั้น และในระยะยาว ทำแบบฝึกหัด ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
12	- รายรับ และกำไรจากการผลิต - จุดคุ้มทุน	3	0	บรรยาย อภิปรายวิเคราะห์จุดคุ้มทุนในทางเศรษฐศาสตร์ และในทางบริหารธุรกิจ ทำแบบฝึกหัด ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
13	- ตลาดแข่งขันสมบูรณ์	3	0	บรรยาย ทำแบบฝึกหัด ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร
14	- ตลาดผูกขาด	3	0	บรรยาย ทำแบบฝึกหัด ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
15	- ตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด - ตลาดผู้ขายน้อยราย	3	0	บรรยาย อภิปรายลักษณะและความแตกต่างของตลาดประเภทต่าง ๆ ทำแบบฝึกหัด ทดสอบท้ายบท	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์		กิจกรรมการสอน	สื่อที่ใช้ในการสอน	อาจารย์ผู้สอน
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ			
16	- ตลาดปัจจัยการผลิต - รายงานกลุ่มงานที่มอบหมาย - ทบทวน เตรียมสอบปลายภาค	3	0	บรรยาย นักศึกษารายงานกลุ่มงานที่มอบหมาย	Power point เอกสารประกอบการบรรยาย สื่อใช้ในการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน	อ. สมบัติ อ. คชภัค อ. วนิดา อ. วัชรินทร์
สอบปลายภาค						

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

กิจกรรมที่	การเรียนรู้ด้าน	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนการประเมิน
1	คุณธรรม จริยธรรม	1)สื่อสัตย์ เสียสละรับผิดชอบ 2)มีความพอเพียงพอประมาณ มีเหตุผล 3)มีวินัย เคารพ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ 4)เข้าใจในหลักจริยธรรม คุณธรรม จรรยาบรรณวิชีพทางธุรกิจ	สังเกต สอบกลางภาค เช็คการเข้าชั้นเรียน	ทุกสัปดาห์ 8 ทุกสัปดาห์	5 % 5 % 5 %
2	ความรู้	1)เข้าใจในศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ 2)เข้าใจในศาสตร์ของเศรษฐศาสตร์จุลภาค ที่เกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจ 3)เข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจ	สังเกต ซักถาม สอบกลางภาค สังเกต ซักถาม อภิปราย สอบกลางภาค	1 8 12	- 5 % -

กิจกรรมที่	การเรียนรู้ด้าน	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนการประเมิน
		4)มีความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจ อย่างเท่าทันในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง		8	5 %
3	ทักษะทางปัญญา	1)สามารถสืบค้น ประเมินข้อมูล เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็น ประโยชน์ 2)คิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล สร้างสรรค์ 3)สามารถคิดค้น วิเคราะห์ทางเลือก และผลกระทบ ตัดสินใจเลือก ทางเลือก	รายงาน งานที่มอบหมาย สังเกต ซักถาม สอบกลางภาคและปลายภาค	5, 16 5, 11, 15 8, 16	5 % 5 % 40 %
4	ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	1)สามารถทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้นำ หรือสมาชิกกลุ่มได้เหมาะสมสามารถปรับตัว 2)สามารถแสดงความคิดริเริ่มหรือ เห็นต่างอย่างสร้างสรรค์ 3)มีความรับผิดชอบและเรียนรู้ในการทำงานกับผู้อื่น	สังเกต ประเมินจากงานที่มอบหมายและรายงานกลุ่ม	5, 11, 12, 15, 16	5 %
5	ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสน เทศ	1)สามารถประยุกต์ใช้คณิตศาสตร์ สถิติ ในการวิเคราะห์ และตัดสินใจ 2)สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ 3)สามารถสื่อสารอธิบายสร้างความเข้าใจในรูปแบบการพูด การเขียน 4)สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยี	สอบกลางภาคและปลายภาค ประเมินจากงานที่มอบหมาย การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการนำเสนอรายงาน	8, 16 5, 11, 12, 15, 16	15 % 5 %

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก 1) เอกสารประกอบคำบรรยายที่ผู้สอนจัดทำ 2) หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค, ภราดร ปรีดาศักดิ์ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 3) หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค, วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ -
3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ -

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา นักศึกษาเป็นรายบุคคล / กลุ่ม สนทนากับผู้สอน นักศึกษากรอกแบบสอบถามในระบบประเมินผู้สอนของมหาวิทยาลัย http://mis.rmutk.ac.th/ เพื่อการประเมินรายวิชา
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน ผลการเรียนของนักศึกษา
3. การปรับปรุงการสอน มีการกำหนดวิธีการจากคณะหรือภาควิชา มีการสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา การทวนสอบจากคะแนนข้อสอบ โดยการสังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม และตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา หรืองานที่มอบหมาย การทวนสอบจากผลการเรียนรู้แต่ละด้านของรายวิชา
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา นำผลการประเมินผู้สอนในแต่ละกลุ่มเรียน และผลการเรียนมาพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้สอนในวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค

มคอ.3

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
คณะ/ภาควิชา/สาขาวิชา	คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงิน

หมวดที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไป

1. รหัสและชื่อวิชา

5-123-102 เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น (Introductory Macroeconomics)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 (3-0-6)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเฉพาะ-กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

4.1 อาจารย์สมบัติ คชายุทธ	อาจารย์ผู้รับผิดชอบ
4.2 อาจารย์สมบัติ คชายุทธ	อาจารย์ผู้สอน
4.3 อาจารย์วัชรินทร์ รักวิเศษ	อาจารย์ผู้สอน
4.4 ผศ.อัญชลี วสุนธราภิวัฒก์	อาจารย์ผู้สอน
4.5 อาจารย์คชภัค จิรวัชรพล	อาจารย์ผู้สอน

5. ภาคการศึกษา/ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1 ชั้นปีที่ 3 (เทียบโอน) กลุ่มเรียนที่ 2

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) (ถ้ามี)

-

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี)

-

8. สถานที่เรียน

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

ปีการศึกษา 2552

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มหภาคตามแนวความคิดนักเศรษฐศาสตร์ สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายของรายวิชา

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์มหภาค ความหมายและการคำนวณรายได้ประชาชาติ องค์ประกอบของรายได้ประชาชาติ การคำนวณรายได้ประชาชาติดุลยภาพ การเงินและการธนาคาร การคลัง เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ การจ้างงาน เงินเฟ้อและเงินฝืดกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจมหภาค และการพัฒนาเศรษฐกิจ

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

3 (3-0-6)

บรรยาย	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง	สอนเสริม
45	-	90	-

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือนัดหมายเพิ่มเติม

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

1.1.1 มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

1.1.2 มีความพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิต โดยยึดแนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการสร้างภูมิคุ้มกัน

1.1.3 มีวินัย เคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม

1.1.4 มีความรู้ความเข้าใจในหลักจริยธรรม คุณธรรมที่มีความสำคัญทางธุรกิจ สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพทางธุรกิจ

1.2 วิธีการสอน

1.2.1 ปลูกฝังจรรยาบรรณวิชาชีพ

1.2.2 ให้ความสำคัญในเรื่องวินัย และการตรงต่อเวลา

1.2.3 สอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และความซื่อสัตย์ต่อตนเองและสังคม

1.2.4 มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสร้างกิจกรรมที่ก่อให้เกิดจิตสาธารณะ

1.3 วิธีการประเมินผล

1.3.1 ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน และส่งงานตามกำหนด

1.3.2 ประเมินจากการทุจริตในการสอบ

1.3.3 ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.3.4 ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดจิตสาธารณะ

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

2.1.1 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ

2.1.2 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญของศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจทั้งทางด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์

2.1.3 มีความรู้และความเข้าใจในสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหารธุรกิจ ในด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างองค์การ การปฏิบัติการ การควบคุมและการประเมินผล การดำเนินงานรวมทั้งการปรับปรุงแผนงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ

2.1.4 มีความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพด้านบริหารธุรกิจ รวมทั้งมีความเข้าใจอย่างเท่าทันในผลกระทบในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของประเทศและสังคมโลก

2.2 วิธีการสอน

2.2.1 ใช้การเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.2 จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรเฉพาะเรื่องตลอดจนฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.3 ให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยใช้สื่อทางเทคโนโลยี

2.3 วิธีการประเมินผล

2.3.1 การทดสอบย่อย

2.3.2 การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

2.3.3 ประเมินจากงานที่มอบหมาย รายงานที่นักศึกษาจัดทำ และการนำเสนอในชั้นเรียน

2.3.4 ประเมินจากรายงานของสถานประกอบการที่รับนักศึกษาเข้าไปฝึกงานหรือสหกิจศึกษา

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

3.1.1 สามารถสืบค้น ประเมินข้อมูล จากหลายแหล่งและมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการใช้งานตามสถานการณ์แวดล้อมทางธุรกิจ

3.1.2 มีความคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผล คิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถบูรณาการความรู้จากสาขาวิชาชีพที่ศึกษาและประสบการณ์เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาทางธุรกิจและสถานการณ์ทั่วไปได้อย่างเหมาะสม

3.1.3 สามารถคิดค้นทางเลือก วิเคราะห์ทางเลือกและผลกระทบจากทางเลือกอย่างรอบด้าน มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางธุรกิจ ทำให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขันทางธุรกิจ

3.2 วิธีการสอน

3.2.1 ใช้กรณีศึกษาเพื่อสามารถนำความรู้ทางวิชาชีพมาประยุกต์ และบูรณาการ

3.2.2 ส่งเสริมการเรียนรู้จากการแก้ไขปัญหา

3.2.3 มอบหมายงานที่ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์

3.3 วิธีการประเมินผล

3.3.1 ประเมินจากการสอบข้อเขียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

3.3.2 ประเมินผลจากงานที่มอบหมาย

3.3.3 ประเมินจากการนำเสนองานที่มอบหมาย

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

4.1.1 สามารถทำงานเป็นกลุ่มและมีทักษะในการทำงานเป็นทีม แสดงภาวะผู้นำ สมาชิกของกลุ่มได้อย่างเหมาะสม และสามารถปรับตัวเชิงวิชาชีพได้

4.1.2 สามารถแสดงความคิดริเริ่มและความเห็นต่างอย่างสร้างสรรค์ เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาของทีม

4.1.3 มีความรับผิดชอบในการทำงานกับผู้อื่นและรับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาตนเองและอาชีพ

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 มอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้สามารถประสานงานกับผู้อื่นได้

4.2.2 ให้มีการค้นคว้า เขียนรายงาน และนำเสนอผลงานเป็นกลุ่มโดยกำหนดผู้นำและขอบเขตความรับผิดชอบของงาน

4.2.3 จัดให้มีกิจกรรมสัมพันธ์ภายในสาขา คณะ และมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ ดีระหว่างนักศึกษา

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3.1 ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน

4.3.2 สังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และความครบถ้วนชัดเจน ตรงประเด็นของข้อมูล

5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

5.1.1 สามารถประยุกต์ใช้หลักคณิตศาสตร์ สถิติ การวิเคราะห์เชิงปริมาณมาใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจทางธุรกิจและชีวิตประจำวัน

5.1.2 สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต่อการทำธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 สามารถสื่อสารเพื่ออธิบายและสร้างความเข้าใจในรูปแบบการพูด การเขียนที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นข้อมูลธุรกิจและข้อมูลอื่น

5.1.4 สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและใช้เทคโนโลยีอื่น ๆ สนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจ

5.2 วิธีการสอน

5.2.1 ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน เพื่อให้เกิดทักษะการคำนวณทางวิชาชีพ

5.2.2 มอบหมายงานที่ต้องใช้ทักษะทางด้านการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข มาประยุกต์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

5.2.3 ส่งเสริมการค้นคว้าโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียบเรียงข้อมูลและนำเสนอให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถูกต้อง และให้ความสำคัญในการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

5.2.4 มีรายวิชาที่เน้นทางด้านการสื่อสารทางภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.2.5 สอนโดยใช้สื่อนำเสนอด้วยภาษาต่างประเทศในบางส่วนของเนื้อหารายวิชา

5.3 วิธีการประเมินผล

5.3.1 ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน และงานที่มอบหมาย

5.3.2 ประเมินจากผลงาน และการนำเสนอผลงาน ตลอดจนแหล่งอ้างอิงที่มาของข้อมูล

5.3.3 การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน (จัดทำการสอน 15 สัปดาห์)

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	- แนะนำรายวิชาตาม (มคอ.3) บทที่ 1 บทนำ ความรู้เบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ วงจรเศรษฐกิจ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
2	บทที่ 2 รายได้ประชาชาติและการคำนวณรายได้ประชาชาติ 2.1 บัญชีรายได้ประชาชาติ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
3	บทที่ 2 รายได้ประชาชาติและการคำนวณรายได้ประชาชาติ (ต่อ) 2.2 การคำนวณรายได้ประชาชาติ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
4	บทที่ 3 การกำหนดรายได้ประชาชาติ 3.1 องค์ประกอบของความต้องการใช้จ่ายมวลรวม	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
5	บทที่ 3 การกำหนดรายได้ประชาชาติ (ต่อ) 3.1 องค์ประกอบของความต้องการใช้จ่ายมวลรวม 3.2 ความหมายและวิธีการวิเคราะห์รายได้ประชาชาติดุลยภาพ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
6	บทที่ 3 การกำหนดรายได้ประชาชาติ (ต่อ) 3.2 ความหมายและวิธีการวิเคราะห์รายได้ประชาชาติดุลยภาพ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
7	บทที่ 3 การกำหนดรายได้ประชาชาติ (ต่อ) 3.2 ความหมายและวิธีการวิเคราะห์รายได้ประชาชาติดุลยภาพ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
	สอบกลางภาค	2.5		
8	บทที่ 4 การเงินการธนาคาร และนโยบายการเงิน 4.1 ความหมายและวิวัฒนาการของเงิน 4.2 คุณสมบัติและหน้าที่ของเงิน 4.3 ปริมาณเงิน 4.4 ตลาดการเงิน	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
9	บทที่ 4 การเงินการธนาคาร และนโยบายการเงิน (ต่อ) 4.5 ธนาคารกลางและนโยบายการเงิน บทที่ 5 รัฐบาล การคลัง และนโยบายการคลัง 5.1 บทบาทหน้าที่ในทางเศรษฐกิจของรัฐบาล	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
10	บทที่ 5 รัฐบาล การคลัง และนโยบายการคลัง (ต่อ) 5.2 การคลังรัฐบาล 5.3 นโยบายการคลัง 5.4 งบประมาณแผ่นดิน 5.5 หนี้สาธารณะ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
11	บทที่ 6 การว่างงาน เงินเฟ้อ 6.1 ความหมาย การวัด ประเภทและคำนิยามของการว่างงาน 6.2 ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขปัญหาการว่างงาน 6.3 ความหมาย การวัด ประเภทของเงินเฟ้อ 6.4 สาเหตุของเงินเฟ้อ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
12	บทที่ 6 การว่างงาน เงินเฟ้อ (ต่อ) 6.4 สาเหตุของเงินเฟ้อ 6.5 การคาดคะเน ผลกระทบ และแนวทางการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ 6.6 การใช้นโยบายการเงิน การคลังแก้ปัญหาเงินเฟ้อ 6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อกับการว่างงาน	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
13	บทที่ 7 การค้าระหว่างประเทศ 7.1 สาเหตุของการค้าระหว่างประเทศ 7.2 แนวคิดและทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
14	7.3 นโยบายการค้าระหว่างประเทศ บทที่ 8 ดุลการชำระเงิน และอัตราการแลกเปลี่ยน 8.1ความหมายและส่วนประกอบส่วนประกอบของดุลการชำระเงิน 8.2 การขาดดุลและเกินดุล ดุลการชำระเงิน และตัวอย่างการบันทึรายการธุรกรรม 8.3 วิวัฒนาการของระบบอัตราการแลกเปลี่ยน 8.4 การกำหนดและระบบอัตราการแลกเปลี่ยน	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค
15	บทที่ 9 ความเจริญเติบโตและการพัฒนาเศรษฐกิจ 9.1 ความหมาย การวัด และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 9.2 บัญชีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทฤษฎี และนโยบายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 9.3 ความหมาย การวัดการพัฒนาเศรษฐกิจ การจัดกลุ่มและลักษณะร่วมของประเทศกำลัง 9.4 ปัจจัยพื้นฐาน วัฏจักร และกลยุทธ์การพัฒนาทางเศรษฐกิจ	3	บรรยาย/ อภิปราย/ ศึกษาค้นคว้า/ งานที่มอบหมาย โสตทัศนูปกรณ์/PowerPoint	อ.สมบัติ อ.วัชรินทร์ ผศ.อัญชลี อ.คชภัค

สัปดาห์ที่	หัวข้อ / รายละเอียด	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน / สื่อที่ใช้	ผู้สอน
	สอบปลายภาค	3		

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ลำดับที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1	ความรู้ ทักษะทางปัญญา	การสอบกลางภาค การสอบปลายภาค	-	30% 40%
2	ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	การทดสอบย่อย แบบฝึกหัด รายงาน การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอ การแสดงความคิดเห็น	บางสัปดาห์	20%
3	ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม	การสอบถาม ความรับผิดชอบต่อการเรียน	ทุกสัปดาห์	10%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. เอกสารและตำราหลัก

จินตนา พรพิไลพรรณ และบุญธรรม ราชรักษ์: เศรษฐศาสตร์มหภาค 1: พิมพ์ครั้งที่ 3: 2550

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน: หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค: พิมพ์ครั้งที่ 14: 2551

2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

รัตนา สายคณิต: มหเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ : จากทฤษฎีสู่นโยบาย: พิมพ์ครั้งที่ 3:2542

รัตนา สายคณิต: หลักเศรษฐศาสตร์2: มหเศรษฐศาสตร์: พิมพ์ครั้งที่ 4: 2550

www.bot.or.th

www.set.or.th

www.nesdb.go.th

3. เอกสารและข้อมูลแนะนำจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงบประมาณ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมการส่งออก

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา แบบประเมินผู้สอนผ่านระบบ MIS ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น (5-123-102)
2. กลยุทธ์การประเมินการสอน การทวนผลการสอบและการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. การปรับปรุงการสอน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน
4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา 4.1 การตรวจสอบข้อสอบว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4.2 การทวนสอบจาผลการสอบทั้งการสอบกลางภาคและปลายภาค 4.3 การตรวจสอบวิธีการให้คะแนน ความเที่ยงตรง และการตัดเกรด
5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา 5.1 การปรับปรุงโจทย์หรือปัญหาให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ทุกปี 5.2 การปรับปรุง พัฒนาสื่อการเรียนการสอนทุก 2 ปี 5.3 การปรับปรุงเนื้อหารายวิชาทุก 3 ปี

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2553 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาการตลาด จำนวน 409 คน นักศึกษาภาควิชาการจัดการ จำนวน 541 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2552-2555 จำนวนทั้งสิ้น 950 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาการตลาดและการจัดการที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ คณะบริหารธุรกิจในปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน สาขาวิชาการตลาด 89 คน สาขาการจัดการ 161 คน ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้จริงทั้งหมดจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับตัวแทนที่จะศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ภาควิชาที่ศึกษา ที่พักอาศัย ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร รายได้ของครอบครัว สถานศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ปัจจุบันทำงาน Part-time หรือไม่ คะแนนเฉลี่ยสะสมทางการเรียนปัจจุบัน ผลการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านหลักสูตรและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 4 ข้อ

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือในงานวิจัย

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นเอง โดยมีวิธีการจัดสร้างเครื่องมือ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ แก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Corefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .96

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ติดต่อสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เพื่อทำการขอผลการเรียนของนักศึกษา ในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตัวเอง พร้อมทั้งอธิบายและชี้แจงในการตอบแบบสอบถามกับนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณทั้งภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 6 วิชาคือ

1. วิชาการบัญชีเบื้องต้น จำนวน 224 คน
2. วิชาการเงินธุรกิจ จำนวน 116 คน
3. วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ จำนวน 119 คน
4. วิชาการภาษีอากร จำนวน 59 คน
5. วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น จำนวน 228 คน
6. วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น จำนวน 215 คน

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ ผลสรุป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีกระบวนการตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม นำคำตอบมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของแบบวัดปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) เป็นสถิติที่ใช้กันมากในงานวิจัย เพราะคำนวณและทำความเข้าใจได้ง่าย นิยมเรียกว่า เปอร์เซ็น ใช้สัญลักษณ์ % การใช้สูตรในการคำนวณหาค่าร้อยละ(ศรีเชาวน์ วิหคโต , 2551) มีดังนี้

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเปรียบเทียบ}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร Ferguson (1981: 49 อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชย์วงศ์ , 2546: 156) ดังนี้

$$\text{สูตรการหาค่าเฉลี่ย} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร อ้างถึงใน (ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, 2546: 160)

$$\text{สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \quad S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n}(x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{x}$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

x_i แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2. สถิติเพื่อการวิเคราะห์

2.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ Cronbach (1990: 204 อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 125 - 126) ดังนี้

ค่าความเชื่อมั่น $$\alpha = \frac{n}{n-1}\left\{1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ทั้งนี้ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนได้แปลผลโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ความกว้างของอันตรภาคชั้นของค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 0.8 ซึ่งได้ค่ามาจากการคำนวณโดยการใช้สมการทางคณิตศาสตร์ดังนี้ (Fisher อ้างถึงในชัชวาลย์ เรืองประพันธ์, 2539, หน้า 15)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8$$

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ (Chi - square) ข้อมูลเบื้องต้นด้านสถานศึกษาเดิมและคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตรามาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพราะตัวแปรต้นเป็นการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

สมมติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพราะตัวแปรต้นเป็นการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

สมมติฐานข้อที่ 4 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพราะตัวแปรต้นเป็นการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเพราะตัวแปรต้นเป็นการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาแลความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เพราะตัวแปรต้นเป็นการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในกลุ่มวิชาชีพของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 250 ฉบับ ไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553 ได้รับแบบสอบที่ตอบครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 241 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางและแผนภูมิประกอบคำบรรยาย ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 ตอนมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	171	71.0
ชาย	70	29.0
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 171 คน คิดเป็น ร้อยละ 71.0 และเป็นเพศชายจำนวน 70 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.0

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาควิชาที่ศึกษา

ภาควิชา	จำนวน	ร้อยละ
การตลาด	82	34.0
การจัดการ	159	66.0
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกภาควิชาการตลาดจำนวน 82 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.0 และเป็นนักศึกษาภาควิชาการจัดการจำนวน 159 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.0

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามที่พักอาศัย

ที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้าน	188	78.0
หอพัก	53	22.0
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้านจำนวน 188 คน คิดเป็น ร้อยละ 78.0 และพักอาศัยที่หอพักจำนวน 53 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.0

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ร่วมพักอาศัย

ผู้ร่วมพักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
โดยลำพัง	22	9.1
เพื่อน	20	8.3
พ่อ แม่	141	58.5
พ่อ	3	1.2
แม่	25	10.4
ญาติ	22	9.1
อื่นๆ	8	3.3
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 4 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ จำนวน 141 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.5 รองลงมาคือพักอาศัยอยู่กับแม่จำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.4 พักอาศัยอยู่กับญาติและอยู่โดยลำพังจำนวน 22 คน คิดเป็น ร้อยละ 9.1 พักอาศัยอยู่กับเพื่อน 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.3 และพักอาศัยอยู่กับพ่อน้อยที่สุดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัว

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10000	22	9.1
10001-15000	46	19.1
15001-20000	45	18.7
20001-25000	27	11.2
25001-30000	27	11.2
30001 ขึ้นไป	74	30.7
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 5 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายได้โดยรวมของครอบครัวมากที่สุด คือ 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ 10,001 บาท ถึง 15,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.1 รายได้ 15,001 บาท ถึง 20,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.7 รายได้ 20001 บาท ถึง 25000 บาท และ รายได้ 25001 บาท ถึง 30000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และมีรายได้รวมของครอบครัวน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 6 แสดงข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการทำงาน Part-time

ปัจจุบันท่านทำงาน Part-time	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	57	23.7
ไม่ใช่	184	76.3
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงาน part-time จำนวน 184 คน คิดเป็น ร้อยละ 76.3 และมีนักศึกษาที่ทำงาน part-time จำนวน 57 คน คิดเป็น ร้อยละ 23.7

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษาเดิม

สถานศึกษาเดิม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีวศึกษา	93	38.6
มัธยมศึกษา	148	61.4
รวม	**241**	**100.0**

จากตารางที่ 6 พบว่า ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาจากมัธยมศึกษา จำนวน 148 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.4 จบการศึกษาจากอาชีวศึกษา จำนวน 93 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.6

แผนภูมิที่ 1 แสดงถึงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม

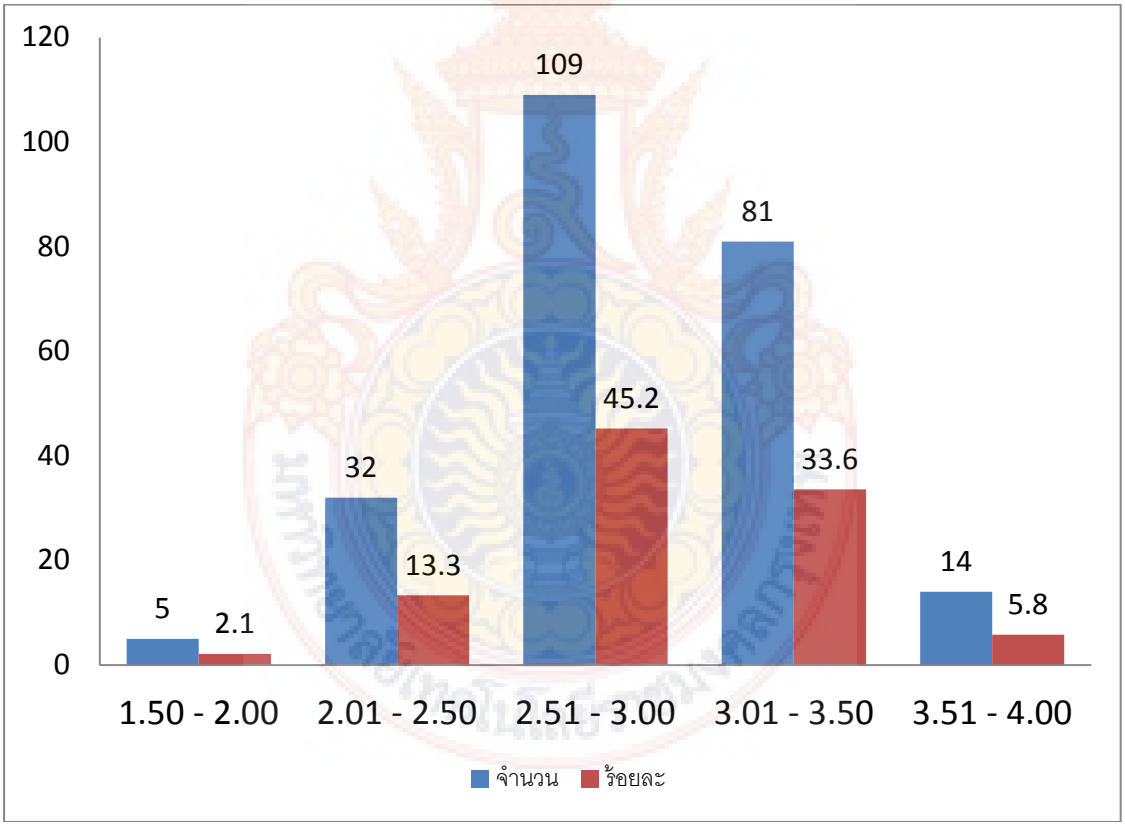

จากแผนภูมิที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษาเดิม ในระดับ 2.51-3.00 มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็น ร้อยละ 45.2 รองลงมาคือ ในระดับ 3.01-3.50 จำนวน 81 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.6 ในระดับ 2.01-2.50 จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.3 ในระดับ 3.51-4.00 จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.8 และในระดับ 1.50-2.00 น้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.1

แผนภูมิที่ 2 แสดงถึงผลการเรียนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

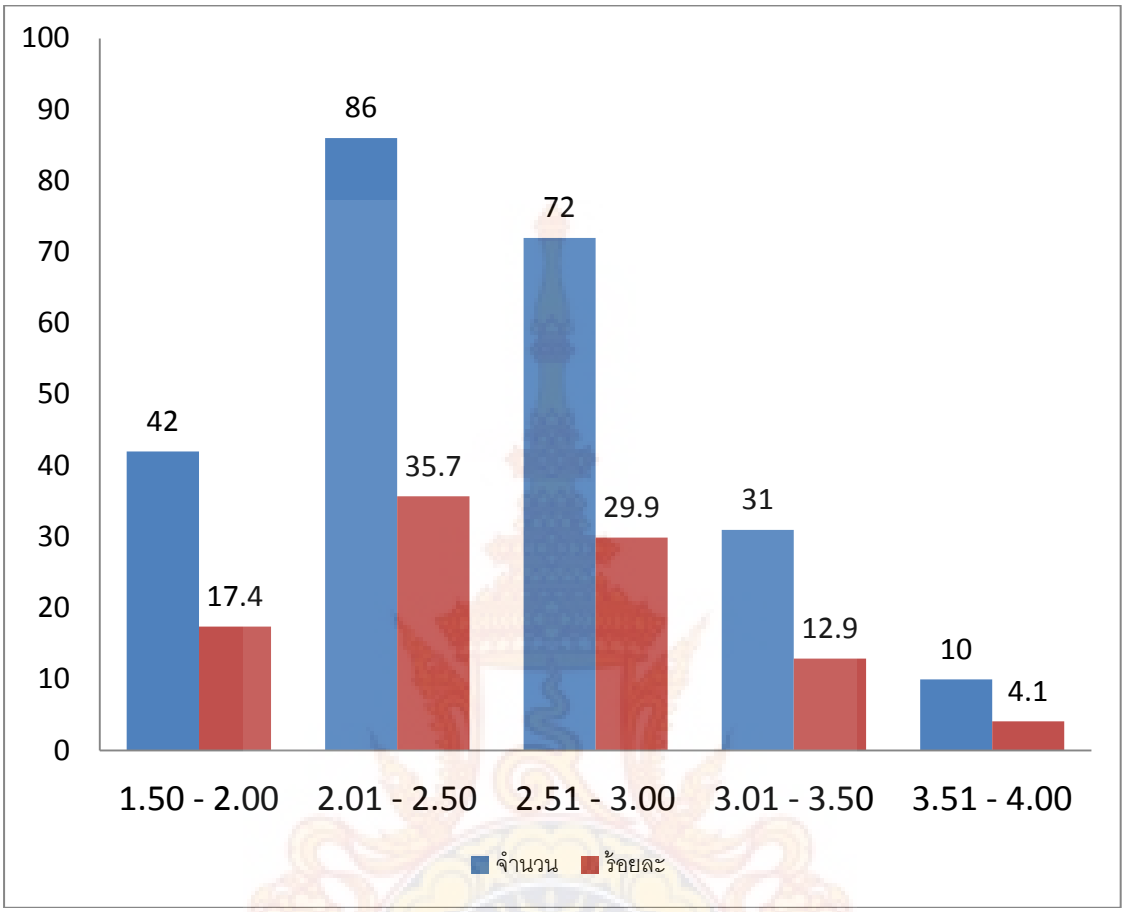

จากแผนภูมิที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน ในระดับ 2.01-2.50 มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ ในระดับ 2.51-3.00 จำนวน 72 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.9 ในระดับ 1.50-2.00 จำนวน 42 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.4 ในระดับ 3.01-3.50 จำนวน 31 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.9 และในระดับ 3.51-4.00 น้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.1

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การบัญชีเบื้องต้น

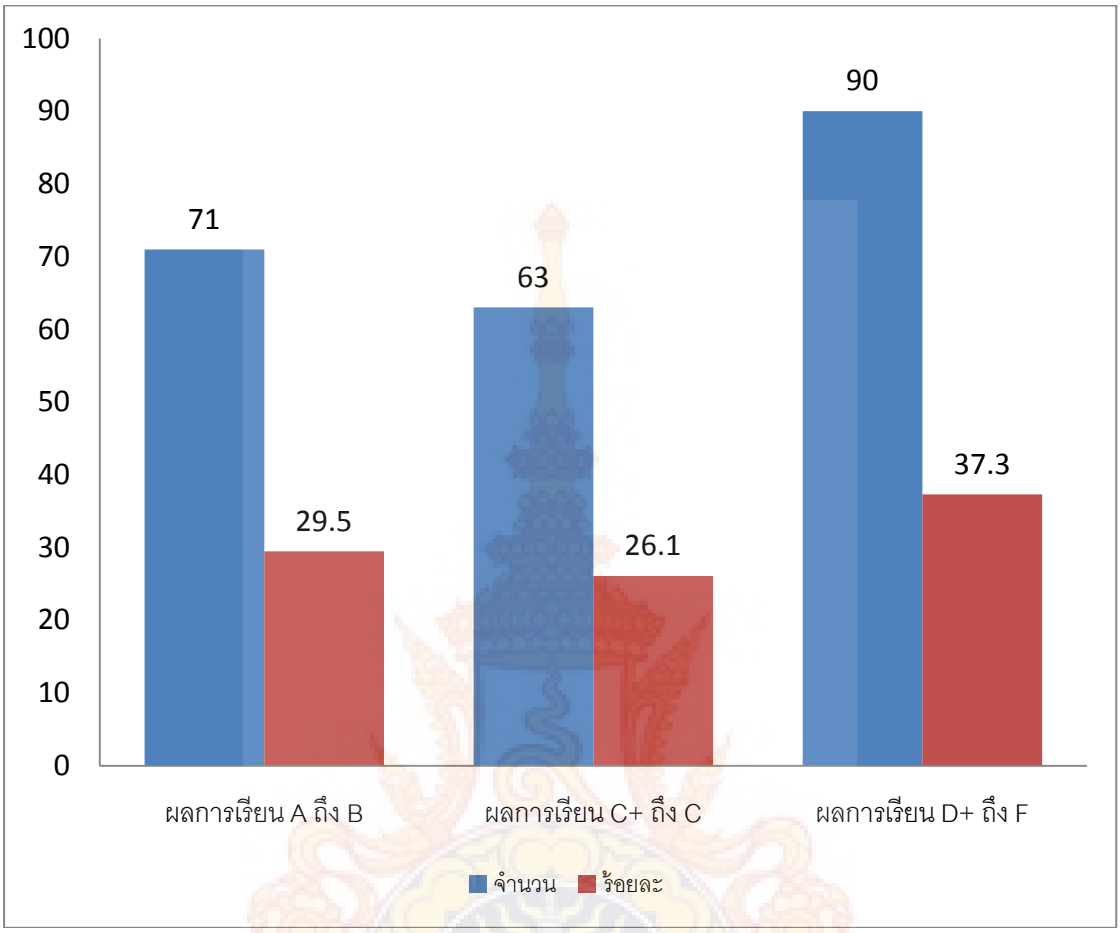

จากแผนภูมิที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา การบัญชีเบื้องต้น จำนวน 224 คน มีผลการเรียน ในระดับ D+ ถึง F มากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็น ร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ในระดับ A ถึง B จำนวน 71 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.5 และในระดับ C+ ถึง C จำนวน 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.1

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การเงินธุรกิจ

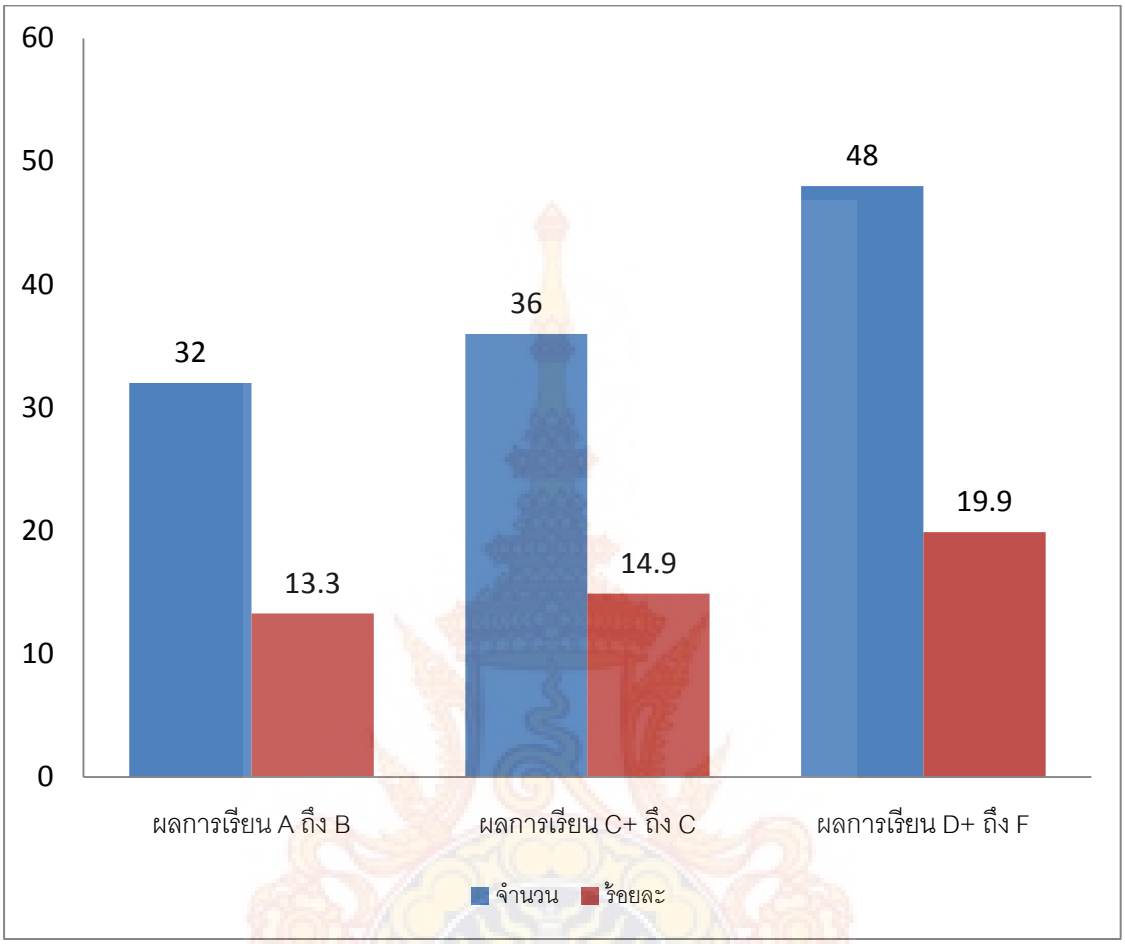

จากแผนภูมิที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา การเงินธุรกิจ จำนวน 116 คน มีผลการเรียน ในระดับ D+ ถึง F มากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.9 รองลงมาคือ ในระดับ C+ ถึง C จำนวน 36 คน คิดเป็น ร้อยละ 14.9 และในระดับ A ถึง B จำนวน 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 13.3

แผนภูมิที่ 5 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การวิเคราะห์เชิงสถิติ

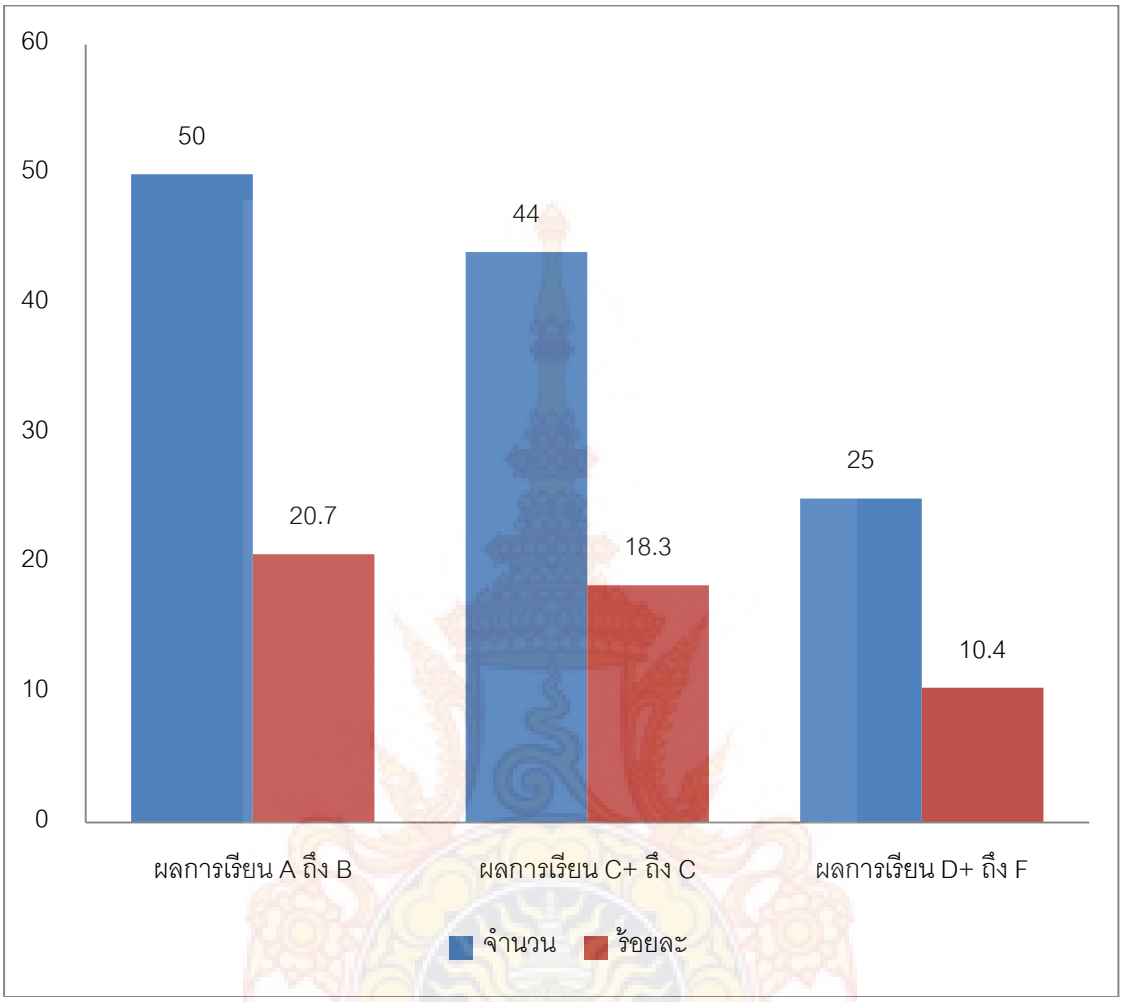

จากแผนภูมิที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา การวิเคราะห์เชิงสถิติ จำนวน 119 คน มีผลการเรียน ในระดับ A ถึง B มากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็น ร้อยละ 20.7 รองลงมาคือในระดับ C+ ถึง C จำนวน 44 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.3 และในระดับ D+ ถึง F จำนวน 25 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.4

แผนภูมิที่ 6 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา การภาษีอากร

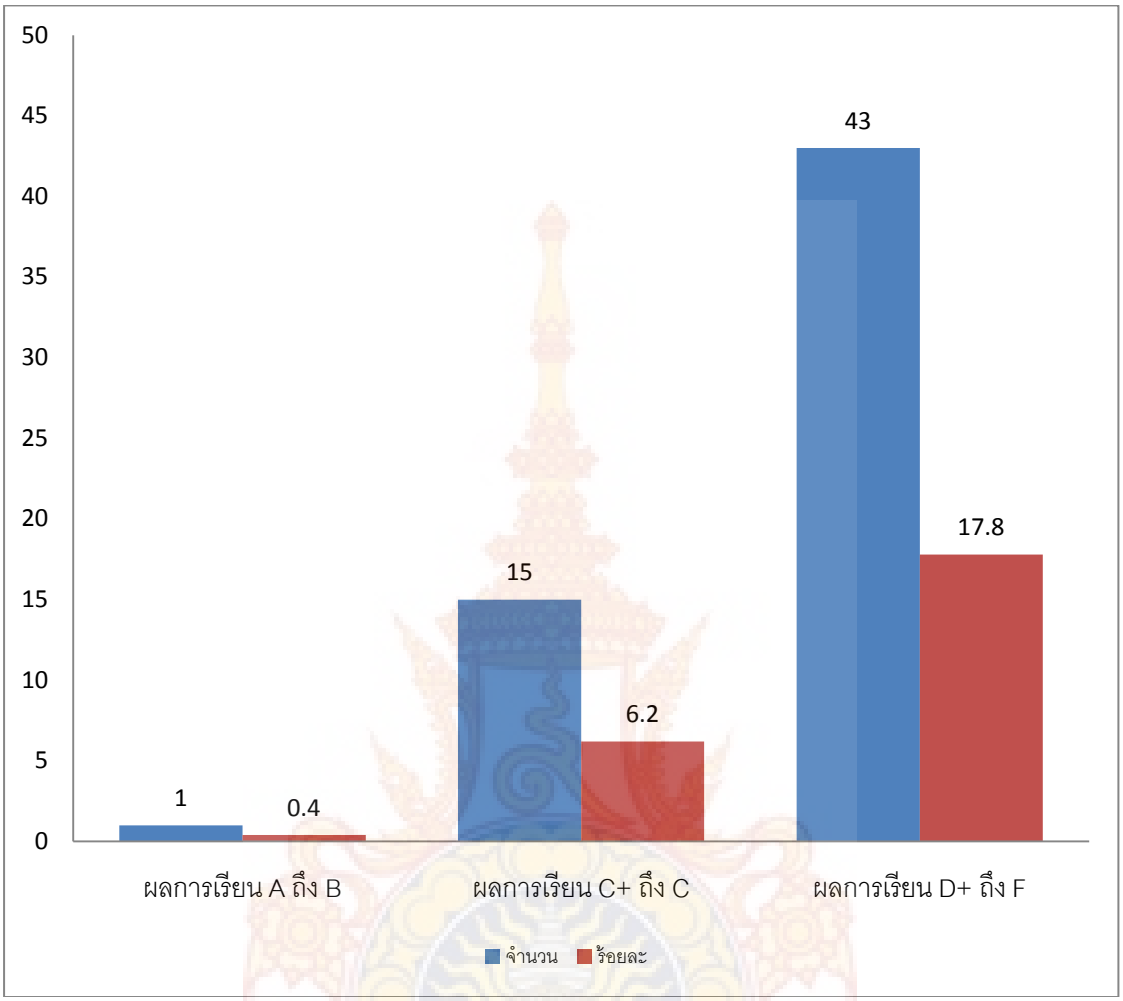

จากแผนภูมิที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา การภาษีอากร จำนวน 59 คน มีผลการเรียน ในระดับ D+ ถึง F มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็น ร้อยละ 17.8 รองลงมาคือ ในระดับ C+ ถึง C จำนวน 15 คน คิดเป็น ร้อยละ 6.2 และในระดับ A ถึง B จำนวน 1 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.4

แผนภูมิที่ 7 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

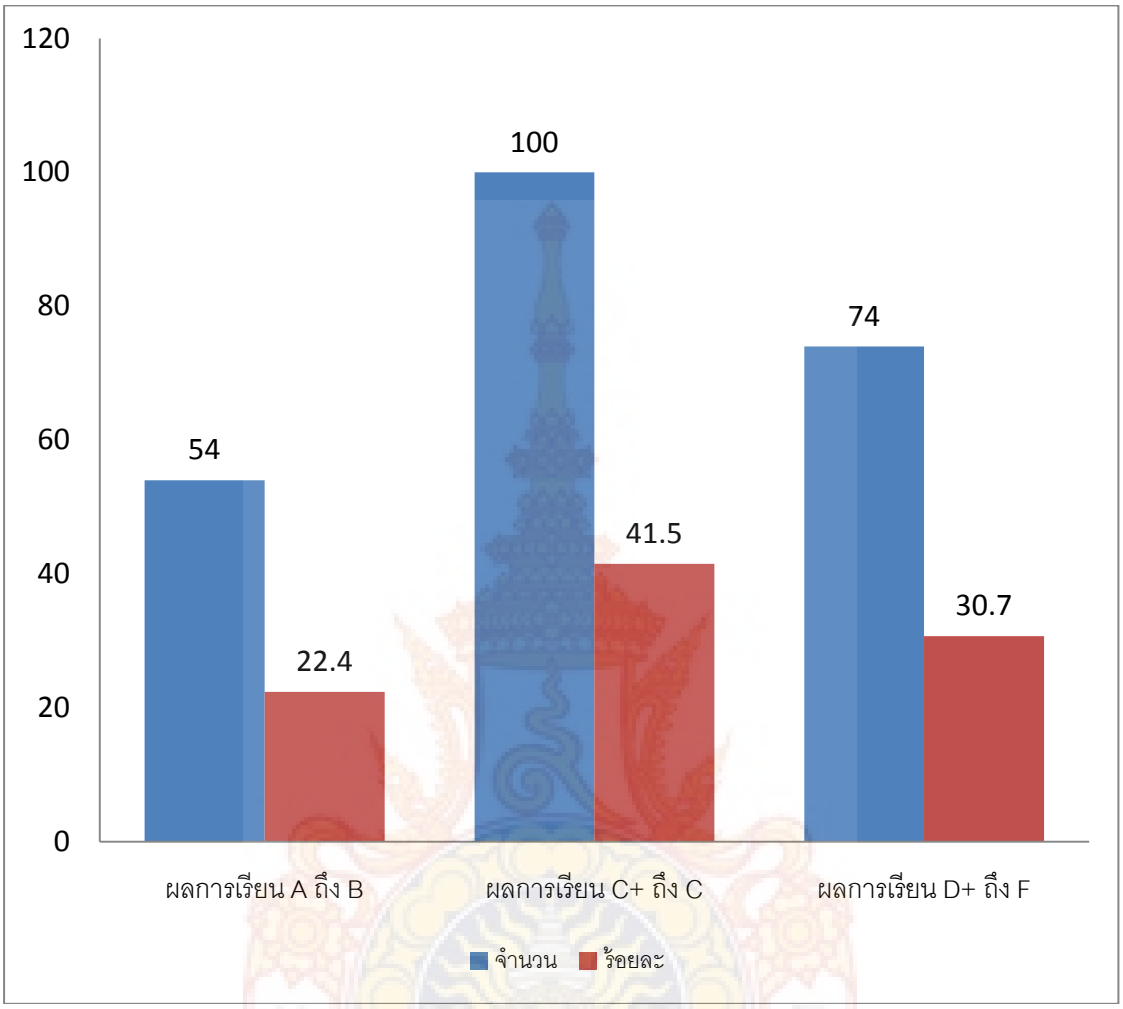

จากแผนภูมิที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น จำนวน 228 คน มีผลการเรียน ในระดับ C+ ถึง C มากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็น ร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ ในระดับ D+ ถึง F จำนวน 74 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.7 และในระดับ A ถึงB จำนวน 54 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.4

แผนภูมิที่ 8 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

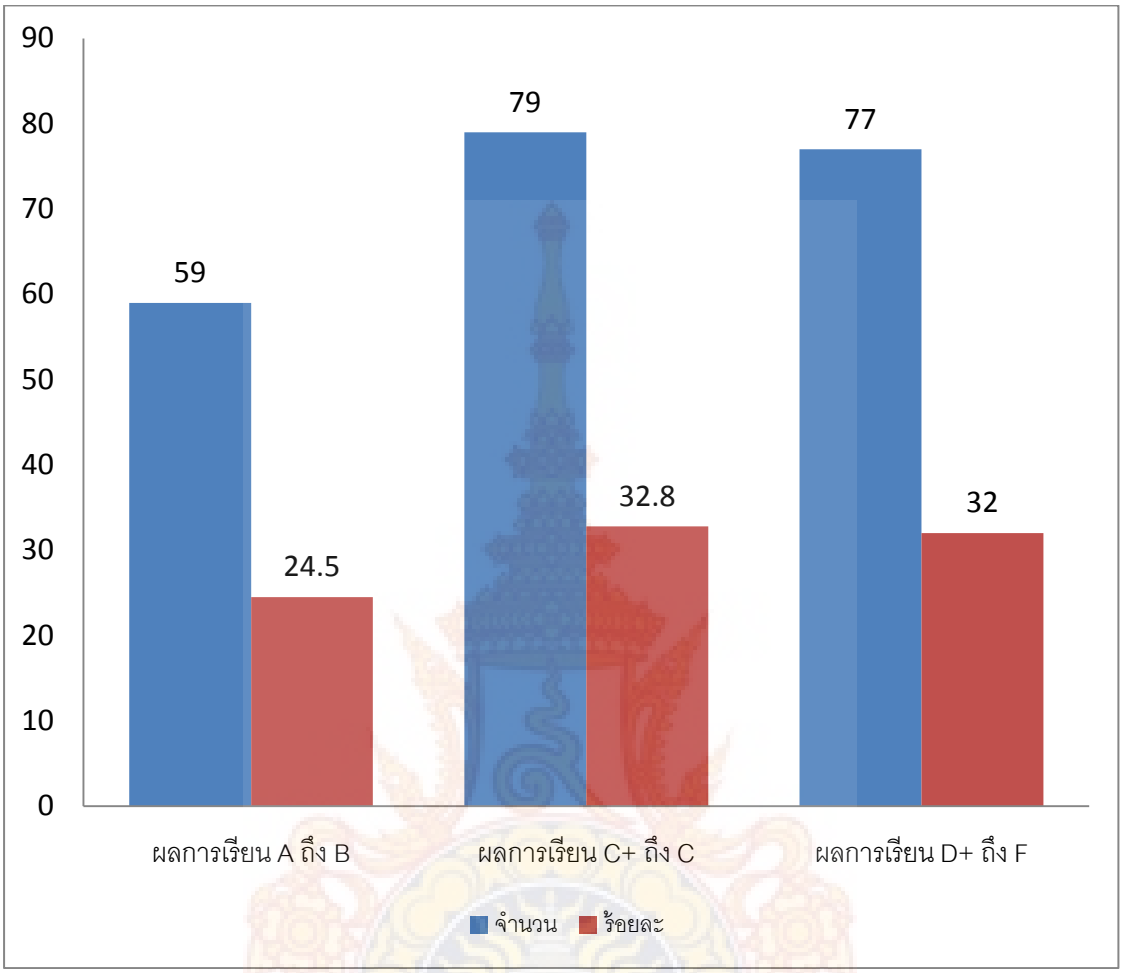

จากแผนภูมิที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ลงทะเบียนเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น จำนวน 215 คน มีผลการเรียน ในระดับ C+ ถึง C มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.8 รองลงมา คือ ในระดับ D+ ถึง F จำนวน 77 คน คิดเป็น ร้อยละ 32 และในระดับ A ถึง B จำนวน 59 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.5

ตารางที่ 8 แสดงความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรจัดการสอนวิชาคำนวณให้เหมาะสมกับภาควิชาที่เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริง	4	14.3
2. อาจารย์ผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจและสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษา	6	21.4
3. ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรวิชาคำนวณและมีการปรับพื้นฐานให้กับนักศึกษา	2	7.1
4. ไม่ชอบการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเพราะมีสูตรในการคำนวณมากและยากต่อความเข้าใจ	8	28.6
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณต้องอาศัยความเข้าใจและมีเนื้อหาหลักสูตรที่น่าสนใจ	5	17.9
6. ควรมีการใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เข้าใจง่าย	2	7.1
7. ควรมีการทบทวนเนื้อหาก่อนสอบ	1	3.6
รวม	**28**	**100.0**

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะในเรื่อง ควรจัดการสอนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณให้เหมาะสมกับภาควิชาที่เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริง มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 อาจารย์ผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจและสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณและมีการปรับพื้นฐานให้กับนักศึกษา มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ไม่ชอบการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเพราะมีสูตรในการคำนวณมากและยากต่อความเข้าใจ มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณต้องอาศัยความเข้าใจและมีเนื้อหาหลักสูตรที่น่าสนใจ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ควรมีการใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เข้าใจง่าย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และควรมีการทบทวนเนื้อหาก่อนสอบ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

ตารางที่ 9 แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

แบบวัดเจตคติ	$\bar{x}$	S.D.	สภาพความเป็นจริง
1. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และความน่าสนใจ	3.14	.997	ปานกลาง
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	3.44	.925	มาก
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	3.35	.887	ปานกลาง
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	2.99	1.155	ปานกลาง
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	3.49	.954	มาก
รวม	**3.29**	**.823**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.29, S.D. = .823) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็นในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.49, S.D. = .954) วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.44, S.D. = .925) วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสนุกและความน่าสนใจในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.14, S.D. = .997) วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.35, S.D. = .887) นักศึกษาชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 2.99, S.D. = 1.155)

ตารางที่ 10 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	$\bar{x}$	**S.D.**	**สภาพความเป็นจริง**
1. ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	3.51	.817	มาก
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	3.49	.781	มาก
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	3.19	.854	ปานกลาง
4. ท่านมุ่งมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	3.70	.868	มาก
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	3.99	.933	มาก
6. ท่านจะสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	3.73	.889	มาก
รวม	**3.60**	**.640**	**มาก**

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.60, S.D. = .640) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการศึกษาอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ คือ ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน ($\bar{x}$ = 3.99, S.D. = .933) สนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = .889) มุ่งมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น ($\bar{x}$ = 3.70, S.D. = .868) นักศึกษามีความมุ่งมั่นในการเรียน ($\bar{x}$ = 3.51, S.D. = .817) มีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ ($\bar{x}$ = 3.49, S.D. = .781) และ เมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจในบทเรียนจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.19, S.D. = .854)

ตารางที่ 11 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษากับวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

แบบวัดพฤติกรรมการเรียนและความพร้อม	$\bar{x}$	S.D.	สภาพความเป็นจริง
1. ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	3.68	.900	มาก
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	3.26	.923	ปานกลาง
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	3.01	.953	ปานกลาง
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	3.45	.865	มาก
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	3.15	.868	ปานกลาง
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	2.76	.912	ปานกลาง
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย และเล่นเกมส์	3.08	.954	ปานกลาง
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียน เครื่องคิดเลขและสมุดจด	3.73	.925	มาก
รวม	**3.27**	**.613**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 11 พบว่า พฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษากับวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.27, S.D. = .613) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ คือ นักศึกษามีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียน เครื่องคิดเลขและสมุดจด ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = .925) มาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ ($\bar{x}$ = 3.68, S.D. = .900) เมื่อเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ ($\bar{x}$ = 3.45, S.D. = .865) และนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ คือ นักศึกษามีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ($\bar{x}$ = 3.26, S.D. = .923) ทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ ($\bar{x}$ = 3.15, S.D. = .868) ปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุยและเล่นเกมส์ ($\bar{x}$ = 3.08, S.D. = .954) นักศึกษาจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ ($\bar{x}$ = 3.01, S.D. = .953) มักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง ($\bar{x}$ = 2.76, S.D. = .912)

ตารางที่ 12 แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{x}$	S.D.	สภาพความเป็นจริง
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	3.68	.900	มาก
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	3.26	.923	ปานกลาง
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	3.01	.953	ปานกลาง
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	3.45	.865	มาก
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	3.15	.868	ปานกลาง
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	2.76	.912	ปานกลาง
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	3.08	.954	ปานกลาง
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	3.73	.925	มาก
รวม	**3.27**	**.613**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.27, S.D. = .613) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ คือ มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = .925) อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้ ($\bar{x}$ = 3.68, S.D. = .900) อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาเมื่อไม่เข้าใจ ($\bar{x}$ = 3.45, S.D. = .865) และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณอยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับ คือ เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาคำนวณมากขึ้น ($\bar{x}$ = 3.26, S.D. = .923) อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้ ($\bar{x}$ = 3.15, S.D. = .868) เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น ($\bar{x}$ = 3.08, S.D. = .954) ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาคำนวณมากขึ้น ($\bar{x}$ = 3.01, S.D. = .953) อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา ($\bar{x}$ = 2.76, S.D. = .912)

ตารางที่ 13 ปัจจัยด้านหลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยด้านหลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อน	$\bar{x}$	S.D.	สภาพความเป็นจริง
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	3.14	.997	ปานกลาง
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	3.44	.925	มาก
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	3.35	.887	ปานกลาง
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	2.99	1.155	ปานกลาง
รวม	**3.28**	**.823**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.28, S.D. = .823) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก คือ ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษา ($\bar{x}$ = 3.44, S.D. = .925) และปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ คือ นักศึกษาได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาคำนวณ ($\bar{x}$ = 3.35, S.D. = .887) ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอนเรียงลำดับวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม ($\bar{x}$ = 3.14, S.D. = .997) เพื่อน รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ($\bar{x}$ = 2.99, S.D. = 1.155)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานข้อที่ 1 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Pearson Chi–Squares ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย 6 วิชา ดังนี้

1.1 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ตารางที่ 14 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ผลการเรียนวิชา การบัญชีเบื้องต้น	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail)	X^2 = 24.47
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	31	35.6	40	29.2	=.572	
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	24	27.6	39	28.5		
ได้ผลการเรียน D+ถึง F	32	36.8	58	42.3		
รวม	**87**	**100.0**	**137**	**100.0**		

จากตารางที่ 14 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ผลการเรียนวิชา การเงินธุรกิจ	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail)	X^2 = 10.76
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	11	28.2	21	27.3	=.994	
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	12	30.8	24	31.2		
ได้ผลการเรียน D+ ถึง F	16	41.0	32	41.6		
รวม	**39**	**100.0**	**77**	**100.0**		

จากตารางที่ 15 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.3 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ผลการเรียนวิชา การวิเคราะห์เชิงสถิติ	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail)	X^2 = 9.66
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	11	23.9	39	53.4	=.002	
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	19	41.3	25	34.2		
ได้ผลการเรียน D+ ถึง F	16	34.8	9	12.3		
รวม	**46**	**100.0**	**73**	**100.0**		

จากตารางที่ 16 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.4 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ผลการเรียนวิชา การภาษีอากร	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail)	X^2 = .46
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	1	3.7	0	0.0	=.540	
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	7	25.9	8	25.0		
ได้ผลการเรียน D+ ถึง F	19	70.4	24	75.0		
รวม	**27**	**100.0**	**32**	**100.0**		

จากตารางที่ 17 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษีอากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.5 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

H_o: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น
H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 18 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail) =.061	X^2 = 20.37
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	13	15.1	41	28.9		
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	42	48.8	58	40.8		
ได้ผลการเรียน D+ ถึง F	31	36.0	43	30.3		
รวม	**86**	**100.0**	**142**	**100.0**		

จากตารางที่ 18 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.6 สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: สถานศึกษาเดิมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น
H_1: สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 19 แสดงค่าร้อยละและค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาเดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ผลการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	สถานศึกษาเดิม				Sig (2-tail) =.005	X^2 = 21.13
	อาชีวศึกษา		มัธยมศึกษา			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ได้ผลการเรียน A ถึง B	14	18.2	45	32.6		
ได้ผลการเรียน C+ ถึง C	25	32.5	54	39.1		
ได้ผลการเรียน D+ ถึง F	38	49.4	39	28.3		
รวม	**77**	**100.0**	**138**	**100.0**		

จากตารางที่ 19 พบว่า สถานศึกษาเดิมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_o) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย 6 วิชา ดังนี้

2.1 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.209**	.002	มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.136*	.041	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.190**	.004	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.206**	.002	มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.134*	.045	มีความสัมพันธ์
รวม	**.210****	**.002**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 2 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 21 แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชา การเงินธุรกิจ

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.357**	.000	มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.258**	.005	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.228*	.014	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.344**	.000	มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.251**	.006	มีความสัมพันธ์
รวม	**.348****	**.000**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 4 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 22 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.358**	.000	มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.290**	.001	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.342**	.000	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.386**	.000	มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.304**	.001	มีความสัมพันธ์
รวม	**.390****	**.000**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 22 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปฏิเสธ H_o ยอมรับ H_1ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.4 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 23 แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชา การภาษีอากร

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการภาษีอากร		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.245	.061	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.272*	.037	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.265*	.043	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.233	.076	ไม่มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.302*	.020	มีความสัมพันธ์
รวม	**.315***	**.015**	**มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 4 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางกาเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.263**	.000	มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.199**	.003	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.274**	.000	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.317**	.000	มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.235**	.000	มีความสัมพันธ์
รวม	**.311****	**.000**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 24 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

H_1: เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 25 แสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านคิดว่าวิชาคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และน่าสนใจ	.309**	.000	มีความสัมพันธ์
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้	.228**	.001	มีความสัมพันธ์
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้	.262**	.000	มีความสัมพันธ์
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.351**	.000	มีความสัมพันธ์
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น	.272**	.000	มีความสัมพันธ์
รวม	**.342****	**.000**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 25 พบว่า เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย 6 วิชา ดังนี้ คือ

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ตารางที่ 26 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.170*	.011	มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.184**	.006	มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.150*	.025	มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่งมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.152*	.023	มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.171*	.010	มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.070	.296	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.199****	**.003**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 6 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 27 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.045	.632	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.158	.090	ไม่มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.165	.077	ไม่มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่นมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.054	.568	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.185*	.047	มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.052	.582	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.143**	**.125**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อยกเว้นข้อ 5 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 5 มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 28 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.106	.247	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.092	.318	ไม่มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.006	.944	ไม่มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่นมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.059	.524	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.149	.104	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.036	.693	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.097**	**.290**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 28 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร
H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 29 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาการภาษีอากร

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.146	.270	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.261*	.045	มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.140	.290	ไม่มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่นมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.290*	.026	มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.147	.267	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.017	.896	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.224**	**.088**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 2 ข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 30 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.197**	.003	มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.240**	.000	มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.191**	.004	มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่งมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.164*	.013	มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.029	.661	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.000	.999	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.178****	**.007**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 5 ข้อ 6 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

H_1: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 31 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษากับการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาค เบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านเป็นคนมุ่งมั่นในการเรียน	.131	.055	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ	.212**	.002	มีความสัมพันธ์
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ	.147*	.031	มีความสัมพันธ์
4. ท่านมุ่นมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น	.078	.257	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน	.019	.785	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านสนใจเรียนต่อไปแม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ	.002	.975	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.125**	**.067**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 2 และข้อ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อย 6 วิชา ดังนี้

4.1 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นต้น

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นต้น

ตารางที่ 32 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการบัญชีเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	-.060	.372	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.201**	.002	มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.050	.457	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	- .148*	.027	มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.147*	.028	มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.076	.258	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.046	.495	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	.119	.076	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.132***	**.049**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการบัญชีเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อ 4 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 33 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการเงินธุรกิจ

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	-.088	.347	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.237*	.010	มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.141	.130	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	.070	.456	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.052	.581	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.104	.267	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.074	.430	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	-.021	.825	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.105**	**.263**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อยกเว้นข้อ 2 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 2มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 34 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	.119	.194	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.240**	.008	มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.138	.133	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	.050	.590	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.318**	.000	มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.190*	.038	มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.096	.295	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	.084	.361	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.220***	**.016**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อ 6 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 35 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาการภาษีอากร

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	.028	.836	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.176	.182	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.321*	.013	มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	-.008	.954	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.316*	.015	มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.080	.548	ไม่มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.137	.302	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	.134	.313	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.235**	**.073**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาการภาษีอากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อยกเว้นข้อ 3 ข้อ 5 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 3 ข้อ 5 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 36 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	-.016	.807	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.221**	.001	มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.106	.111	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	-.070	.290	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.108	.103	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.155*	.019	มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.128	.053	ไม่มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	.015	.823	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.120**	**.070**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 36 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อยกเว้นข้อ 2 และข้อ 6 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 2 และข้อ 6 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

4.6 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

H_1: พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

แบบวัดพฤติกรรมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.ท่านมาเรียนตรงเวลา/ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ	-.027	.698	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ	.295**	.000	มีความสัมพันธ์
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ	.163*	.017	มีความสัมพันธ์
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ	-.027	.695	ไม่มีความสัมพันธ์
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ	.124	.069	ไม่มีความสัมพันธ์
6. ท่านมักจะทบทวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนหรือมีเวลาว่าง	.161*	.018	มีความสัมพันธ์
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุย	.142*	.038	มีความสัมพันธ์
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียนเครื่องคิดเลขและสมุดจด	.028	.681	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.158***	**.020**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 37 พบว่า พฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อ 3 ข้อ 6 ข้อ 7 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยทั้ง 6 วิชา ดังนี้

5.1 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ตารางที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.106	.113	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.094	.160	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.156*	.020	มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.242**	.000	มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	.136*	.043	มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.142*	.034	มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	.003	.960	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	-.081	.226	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.137***	**.041**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 38 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการเงินธุรกิจ

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.150	.107	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.265**	.004	มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.267**	.004	มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.146	.117	ไม่มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	.134	.151	ไม่มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.095	.313	ไม่มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	-.015	.876	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.075	.421	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.196***	**.035**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 ข้อ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ นั่นคือ ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 4 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคาระเชิงสถิติ

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิเคราะห์เชิงสถิติ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.074	.425	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.060	.514	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.164	.073	ไม่มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.127	.167	ไม่มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	.051	.578	ไม่มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.044	.630	ไม่มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	.060	.512	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	-.032	.731	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.091**	**.322**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 40 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.4 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 41 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาการภาษีอากร

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.139	.292	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.248	.058	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.280*	.032	มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.076	.567	ไม่มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	-.066	.619	ไม่มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.103	.437	ไม่มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	.010	.943	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.035	.790	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.147**	**.266**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 41 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อยกเว้นข้อ 3 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_o ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 3 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_o: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 42 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.067	.317	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.142*	.032	มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.200**	.002	มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.164*	.013	มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	.093	.163	ไม่มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.035	.601	ไม่มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	.019	.777	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	-.027	.690	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.120**	**.070**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 42 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 3 และข้อ 2 ข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

5.6 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

H_1: บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 43 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนกับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1.อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียนและการนำไปประยุกต์ใช้	.073	.286	ไม่มีความสัมพันธ์
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.154*	.024	มีความสัมพันธ์
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียนทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น	.206**	.002	มีความสัมพันธ์
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ	.135*	.047	มีความสัมพันธ์
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้	.061	.377	ไม่มีความสัมพันธ์
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	.057	.405	ไม่มีความสัมพันธ์
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น	-.028	.678	ไม่มีความสัมพันธ์
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆเช่น E-Learning การใช้ช่องทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา	-.069	.315	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.100**	**.145**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 43 พบว่า บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 8 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 3 และข้อ 2 ข้อ 4 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

สมมติฐานข้อที่ 6 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

การทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า .05 เพราะตัวแปรต้นเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรตามเป็นการวัดข้อมูลมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

โดยจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยทั้ง 6 วิชา ดังนี้

6.1 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ตารางที่ 44 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	.032	.632	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.085	.203	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.007	.913	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.007	.915	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.038**	**.568**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 44 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6.2 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ

ตารางที่ 45 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการเงินธุรกิจ

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	-.017	.858	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.119	.204	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.057	.545	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.080	.394	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.075**	**.424**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 45 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6.3 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ตารางที่ 46 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	.112	.222	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.102	.270	ไม่มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.078	.398	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	-.066	.477	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.063**	**.494**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 46 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6.4 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร

ตารางที่ 47 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาการภาษีอากร

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากร		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	.098	.459	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.306*	.018	มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.215	.101	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.030	.823	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.217**	**.099**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 47 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการภาษีอากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อยกเว้น ข้อ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน ข้อ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 48 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	.092	.167	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.180**	.007	มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.144*	.030	มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.039	.555	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.140***	**.035**	**มีความสัมพันธ์**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 48 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 และ ข้อ 3 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 1 ข้อ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.6 หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ซึ่งเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

H_1: หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ตารางที่ 49 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยกับรายวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน	หลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น		
	Pearson Correlation (r)	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม	.088	.201	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน	.140*	.041	มีความสัมพันธ์
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.118	.083	ไม่มีความสัมพันธ์
4. เพื่อน,รุ่นพี่มีกิจกรรมในการสอนเสริมหรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ	.029	.677	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	**.116**	**.090**	**ไม่มีความสัมพันธ์**

จากตารางที่ 49 พบว่า ความช่วยเหลือในด้านการเรียนและพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนในภาพรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อยกเว้นข้อ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนข้อ 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยผลจากการศึกษาวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนหรือแนวทางในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนด้วยความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีความสุขในการเรียนและนำไปใช้ประยุกต์กับวิชาที่ต่อเนื่องได้อย่างเข้าใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัย

1. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและแผนการเรียนการสอนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณดีขึ้น
2. สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ
3. สามารถนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมในการเรียนให้เหมาะสมกับกลุ่มนักศึกษาเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณดีขึ้น
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานการวิจัย

1. สถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ
2. เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

4. พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

5. บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

6. หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำนวน 409 คน นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการ จำนวน 541 คน และนักศึกษาสาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ จำนวน 124 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาในปีการศึกษา 2552-2555 จำนวนทั้งสิ้น 1,074 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาการตลาดและการจัดการที่ลงทะเบียนเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในกลุ่มวิชาชีพ ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 250 คน จากสาขาวิชาการตลาด 89 คน สาขาการจัดการ 161 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับตัวแทนที่จะศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ภาควิชาที่ศึกษา ที่พักอาศัย ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร รายได้ของครอบครัว สถานศึกษาเดิม คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ปัจจุบันทำงาน Part-time หรือไม่ คะแนนเฉลี่ยสะสมทางการเรียนปัจจุบัน ผลการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษาและกลุ่มเพื่อนเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 4 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เพื่อทำการขอผลการเรียนของนักศึกษา ในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2553

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตัวเอง พร้อมทั้งอธิบายและชี้แจงในการตอบแบบสอบถามกับนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา จำนวน 241 ชุด จาก จำนวน 250 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.4

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ ผลสรุป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปมีขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ วิเคราะห์โดยสถิติ Pearson Chi – square และการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ (Chi - square) สถานศึกษาเดิมที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

สมมติฐานข้อที่ 2 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานข้อที่ 3 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานข้อที่ 4 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานข้อที่ 5 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สมมติฐานข้อที่ 6 ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สรุปได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยศึกษาในสาขาวิชาการจัดการ พักอาศัยอยู่ที่บ้านกับพ่อและแม่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,001 ขึ้นไป สถานศึกษาเดิมจบจากมัธยมศึกษาและไม่มีการทำงานนอกเวลาเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบวัดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมี ดังนี้

1. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.28,S.D.= .823)

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.60,S.D.= .640)

3. พฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 327,S.D.= .613)

4. ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.27,S.D.= .613)

5. หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.28,S.D.= .823)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. สถานศึกษาเดิมที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกวิชา (วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการเงินธุรกิจ วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น)ในภาพรวม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า ทุกวิชา (วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการเงินธุรกิจ วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น)ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนวิชาการเงินธุรกิจ วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ไม่มีความกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนวิชาการเงินธุรกิจ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ไม่มีความกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนวิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการเงินธุรกิจ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือทางด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า ทุกวิชา ยกเว้น วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา พบว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการ พักอาศัยอยู่ที่บ้านกับพ่อและแม่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,001 ขึ้นไป สถานศึกษาเดิมจบจากมัธยมศึกษาและไม่มีการทำงานนอกเวลาเรียน

2. ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า สถานศึกษาเดิม เจตคติที่ดีต่อวิชาคำนวณ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อม บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

2.1 สถานศึกษาเดิมที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์ที่ไม่สลับซับซ้อนมากนัก อาศัยความรู้ ความเข้าใจ ในหลักการทางธุรกิจที่สามารถเข้าใจได้ในชีวิตประจำวันและหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็มีการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ มลฑา เมืองทรัพย์ (2553) ที่พบว่าสังกัดของสถานศึกษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน โดยพิจารณานักศึกษาที่มาจากแผนการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัยที่ต่างกัน คือ คณิต-วิทย์ ศิลป์-ภาษา ศิลป์-คำนวณ และอาชีวศึกษา มีความแตกต่างกันมากในด้านความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ทำให้แผนการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานค่อนข้างสูง โดยที่นักศึกษาที่มาจากแผนการเรียนศิลป์-ภาษาและอาชีวศึกษามีอุปสรรคในการเรียนวิชานี้ เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานทางคณิต-ศาสตร์ที่ต่ำกว่านักศึกษาจากแผนอื่น

2.2 เจตคติของนักศึกษาที่ดีต่อวิชาการคำนวณมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคำนวณก็จะเรียนด้วยความสนุก น่าสนใจ น่าเรียนรู้เทคนิคการเรียนและนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะ บัณฑิตสกุลชัย(2550 ; 35) ที่กล่าวว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสันพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์แล้ว ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นและขยันหมั่นเพียรที่จะศึกษาหาความรู้ในวิชาดังกล่าวทั้งจากผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น หรือจากห้องสมุดมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงตามไปด้วย

2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียน เมื่อไม่เข้าใจบทเรียนก็จะมุ่งมั่นค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจนกว่าจะเข้าใจเพื่อให้สอบผ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวนัสนันท์ คร่ำสุข (2551:88-89) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีความพยายามในการเรียนให้ประสบความสำเร็จโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และความล้มเหลว รู้จักกำหนดเป้าหมาย ที่เหมาะสมกับความพร้อมของตน สามารถคิดแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน และให้เวลาส่วนมากแก่การเรียน

2.4 พฤติกรรมในการเรียนและความพร้อมของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า 3 วิชา คือ วิชาการบัญชีเบื้องต้น วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ และ 3 วิชา คือ วิชาการเงินธุรกิจ วิชาการภาษีอากร วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น ไม่มี

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาแต่ละคนมีความตระหนักในหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ ในพฤติกรรมการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ปิยะ บัณฑิตสกุลชัย (2550 ; 35) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มีความสันพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีมีการเตรียมตัวมาเรียนล่วงหน้าสม่ำเสมอ ทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ เมื่อไม่เข้าใจก็สอบถามผู้สอน เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงตามไปด้วย

2.5 บุคลิกภาพและเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ผู้สอนทุกคนมีจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งต้องมีความรัก ความเมตตา ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างกัลยาณมิตร จึงทำให้นักศึกษาเรียนด้วยความไม่เครียด ไม่กดดัน และการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาต้องเป็นไปตามแผนการสอนตามมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา(มคอ.) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดาวรรณ แก้วผาบและคณะ (2553) ที่กล่าวว่า ปัจจัยผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการ เนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนทุกท่านมีคุณภาพการสอนดีมากและอยู่ระดับที่ใกล้เคียงกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์จึงทำให้ไม่พบความแตกต่าง

2.6 ด้านหลักสูตรทางการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกหลักสูตรการศึกษาต้องดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการสอน(มคอ.) เนื้อหาวิชามีความเข้มข้นพอสมควร ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของวนัสนันท์ คร่ำสุข. (2551:88-89). ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อนทำให้เกิดความสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนและด้านส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนในห้องได้ มีการเตรียมตัวทบทวนบทเรียนวิชาคณิตศาสตร์ร่วมกัน เพื่อให้มีความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบการเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับคำนวณเพราะมีสูตรในการคำนวณมากหลายรูปแบบ มีหลักการในการคำนวณที่ซับซ้อน และยากต่อความเข้าใจ ข้อเสนอแนะจากนักศึกษาสามารถสรุปได้ 4 ข้อ ดังต่อไปนี้

1.1. ทางมหาวิทยาลัยควรจัดหลักสูตรการสอนวิชาคำนวณให้เหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2. ทางด้านอาจารย์ผู้สอนควรมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจ มีกิจกรรมในห้องเรียนร่วมกับนักศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจและการเรียนรู้ในวิชาคำนวณให้กับนักศึกษา

1.3. ทางมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรวิชาคำนวณและมีการปรับพื้นฐานให้กับนักศึกษา เพื่อความเข้าใจและเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกัน

1.4. ทางมหาวิทยาลัยหรืออาจารย์ผู้สอนควรมีการใช้เอกสารประกอบการเรียนที่เข้าใจง่าย และมีการทบทวนเนื้อหาก่อนสอบให้กับนักศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในกลุ่มวิชาชีพของนักศึกษาภาควิชาสาขาการตลาดและสาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้นผู้วิจัยจะขอเสนอแนะให้มีการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณในกลุ่มวิชาชีพของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาที่แตกต่างกันออกไปกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยศึกษาจากทัศนะคติของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าวิชาการ และคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนจากอายุ เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

2.2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนหลักสูตรวิชาอื่นๆ ของนักศึกษาแต่ละคณะและสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดทำหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. 2536. **เกณฑ์การจัดสภาพแวดล้อม.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์. 2554**. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

กานดาวรรณ แก้วผาบและคณะ. 2553. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 : กรณีศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.** ชื่อวารสาร : BU Academic Review ปีที่ : 9 ฉบับที่ : พิเศษ 1 เลขหน้า : 138-152 .

ขนิษฐา สมร่าง. 2552. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการวิจัยนิเทศศาสตร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์**. รายงานการวิจัยของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

เขียน วันทนียตระกูล. 2553. **แรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างไร** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.lanna.mbu.ac.th/artilces/lntrinsic Kh.asp (11 มกราคม 2554).

คีรีบูน จงวุฒิเวศร์, สมพร ร่วมสุข และ วรรณภา แสงวัฒนะกุล. 2547. **การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.** นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

งานพัฒนาเว็บไซต์และอีเลิร์นนิ่ง. 2553. **การออกแบบและพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษา.** [ระบบออนไลน์].แหล่งที่มา :http://www.prf.msu.ac.th/.มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (14 มกราคม 2554).

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. 2549. **จิตวิทยาสังคม.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

ชัชวาลย์ เรืองประพันธ์. 2539. **การศึกษาสถิติทดสอบ T-tests สำหรับทดสอบค่าเฉลี่ยของสอง ประชากรปกติที่เป็นอิสระกัน**. การวิจัยพื้นฐาน สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชัยวัฒน์ พันธ์รัศมี. 2546. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขกาญจนาภิเษก**. ภาคนิพนธ์หลักสูตรศิลปะศาสตร์มหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชุตินันท์ พุ่มกลิ่น. 2546. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 : กรณีศึกษาโรงเรียนชลประทานวิทยา จังหวัดนนทบุรี.** คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาศาสตร์.

ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. 2552. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจ่าอากาศ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจ่าอากาศ พุทธศักราช 2548.** วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็น ผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถิรนันท์ วงศ์วิวัฒน์. 2552. **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง.** (ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอังกฤษ). คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นวลศรี เปาโรหิตย์. 2545. **จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น.** กรุงเทพ ฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์.

ประจวบ ทองศรี. (2546). **ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา**. มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.

ประดับ แก้วแดง. 2546. **เจตคติการดูแลผู้ป่วยเอดส์ในหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล.** วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี. จันทบุรี.

ประยุทธ ไทยธานี. 2550. **บทที่ 9 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Effective Leaning Environment).** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.drprayut.com/index.php?option=com_content&view= article&id=124:-9-&catid=49:2010-05-21-11-09-46&Itemid=67. (15 มกราคม 2554).

ปัญจา ชูช่วย. 2551. **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ปิยะ บัณฑิตสกุลชัย. 2550. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ**. วิทยาลัยนอร์ท - กรุงเทพ ฯ.

ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. 2546. **เอกสารการสอนระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา.**มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพ ฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

พัณณภัสสร สุพรมอินทร์และสุธาสินี พลศักดิ์ซ้าย. 2549. **เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในวัยรุ่น.โรงเรียนศรีสงครามวิทยา อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย**. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.อุดรธานี.

ไพฑูรย์ ศรีฟ้า. ม.ป.ป. **"การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน."** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://72.14.235.104/search?q=cache:gvj25xVzYvUJ:isc.ru.ac.th/data/ED0000366.doc+%E0%. (17 มกราคม 2554).

มลฑา เมืองทรัพย์, โพยม เพียรล้ำเลิศ และสุชาติ เจริญนิตย์. 2553. **รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ.** รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

มิญช์มนัส วรรณมหินทร์. 2544. **ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด.** วิทยานิพนธ์ (กศ.ม.วัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัฐสภา พงษ์ภิญโญ. 2554. **การพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในวิทยาลัยเทคโนโลยีพงษภิญโญ; การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม.** สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล . 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล.** วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี.

วนัสนันท์ คร่ำสุข.2551.**ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดมงกุฎกษัตริย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร**. ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วิทยา จันถา. 2552. **สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://www.l3nr.org/posts/314900 (28 มกราคม 2554).

วิภาพร มาพบสุข. 2542. **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพ ฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วีรติ พงษ์ทิพย์พัฒน์ . 2544. **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยา**. ภาควิชาพยาบาลจิตเวช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี .

วีรติ พงษ์ทิพย์พัฒน์ และคณะ. 2552. **เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย.** วิทยาลัยบรมราชชนนี. อุดรธานี.

ศรีเชาวน์ วิหคโต. 2551. **ค่าร้อยละ.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://thai-teacher.freevar.com/section9.html (20 มกราคม 2554)

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545. **จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและปฏิบัติการ.** กรุงเทพ ฯ : สุธีรยาสาส์น .

สงวน สุทธิเลิศอรุณ **. 2543. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน.** กรุงเทพ ฯ : อักษราพิพัฒน์.

สุดาลักษณ์ เข็มพรมมา. 2548. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนกลุ่มบูรพา สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุรางค์ โค้วตระกูล. 2546. **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพ ฯ :สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรพันธ์ ประสิทธิรัตน์. 2545. **รายงานการวิจัย: การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

อริยา คูหา และบัญญัติ ยงย่วน. 2547. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.** รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อารี พันธ์มณี. 2542. **จิตวิทยาการเรียน การสอน.** กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ. พิมพ์ครั้งที่ 4.

Barth, J. M., Dunlap, S. T., Dane, H., Lochman, J. E., & Wells, K. C. 2004. **Classroom environment influences on aggression, peer relations, and academic focus**. Journal of School Psychology, 42(2(March-April) , 115-133.

Helterbran, V. 2008. **The ideal professor: Student perceptions of effective instructor practices, attitudes, and skills.** Education, 129(1) , 125.

Herman.(1970 : 53). **แรงจูงใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ.** [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.gotoknow.org/posts/272058 (12 มกราคม 2554).

Masci, F. 2008. **Time for time on task and quality instruction**. Middle School Journal, 40(2), 33.

McClelland,D.C. **The achievement motive**. New York: Appleton Century Crotts ; 1953.

Rabideau, **T.S. Effects of achievement motivation on behavior** (Internet). 2005. (cited 2011 Jan 17). Available from: http://www.personalityre-search.org

ภาคผนวก

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุหรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2. เพื่อศึกษาเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณของนักศึกษาภาควิชาการตลาดและการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

<u>คำชี้แจง</u>

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

- แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ
- แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
- แบบวัดพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับคำนวณ
- แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน
- ปัจจัยด้านหลักสูตรและกลุ่มเพื่อน

คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในงานวิจัยตามความเป็นจริงทุกประการ

ผศ.เขมิกา เรืองศิริและคณะผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของนักศึกษา

1. เพศ ❒ 1)หญิง ❒ 2)ชาย
2. สาขาวิชาที่ศึกษา ❒ 1)การตลาด ❒ 2)การจัดการ
3. ที่พักอาศัย ❒ 1)บ้าน ❒ 2)หอพัก
4. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร

   ❒ 1)โดยลำพัง ❒ 2) เพื่อน ❒ 3) พ่อ แม่ ❒ 4) พ่อ ❒ 5) แม่

   ❒ 6) ญาติ ❒ 7) อื่นๆ (โปรดระบุ)……...
5. รายได้ของครอบครัว

   ❒ 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ❒ 2) 10,001-15,000 บาท

   ❒3)15,001-20,000 บาท ❒ 4) 20,001-25,000 บาท

   ❒ 5) 25,001-30,000 บาท ❒6) 30,000 บาท ขึ้นไป
6. สถานศึกษาเดิม

   ❒ 1)อาชีวศึกษา.....

   แผนก / สาขา.....

   ❒ กรุงเทพมหานคร ❒ ต่างจังหวัด

   ❒ 2)โรงเรียนมัธยมศึกษา.....

   แผนก / สาขา.....

   ❒ กรุงเทพมหานคร ❒ ต่างจังหวัด

   ❒ 3)อื่นๆ(โปรดระบุ)…….....
7. คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า เท่ากับ.....
8. ปัจจุบันท่านทำงาน Part - time

   ❒ 1)ใช่ ❒ 2)ไม่ใช่
9. คะแนนเฉลี่ยสะสมทางการเรียนปัจจุบัน เท่ากับ.....
10. ผลการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

    ❒ 1)วิชาการบัญชีเบื้องต้น..... ❒ 2)วิชาการเงินธุรกิจ.....

    ❒ 3)วิชาการวิเคราะห์เชิงสถิติ.....…

    ❒ 4)วิชาการภาษีอากร.....

    ❒ 5)วิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น……..

    ❒ 6)วิชาเศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น.....

ส่วนที่ 2 แบบวัดปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

<u>คำชี้แจง</u> ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น โดยในการตอบแต่ละข้อมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษามาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

แบบวัดเจตคติที่ดีผลต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง				
	5	4	3	2	1
1. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณที่ท่านได้ศึกษามีความสนุก และความน่าสนใจ					
2. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณสามารถนำไปใช้กับรายวิชาอื่นได้					
3. ท่านคิดว่าวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมีเทคนิคที่น่าเรียนรู้					
4. ท่านคิดว่าท่านชอบเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ					
5. วิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ เป็นสิ่งที่ท่านยอมรับว่ามีความจำเป็น					

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง				
	5	4	3	2	1
1. ท่านเป็นผู้มุ่งมั่นในการเรียน					
2. ท่านมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีเสมอ					
3. เมื่อท่านไม่เข้าใจบทเรียนท่านจะค้นคว้าหาความรู้ต่อจนกว่าจะเข้าใจ					
4. ท่านมุ่งมั่นให้การเรียนผ่านเพื่อเรียนต่อในรายวิชาอื่น					
5. ท่านเป็นอีกผู้หนึ่งที่ประสงค์ให้สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน					
6. ท่านจะสนใจเรียนต่อไป แม้ว่าจะเรียนไม่เข้าใจ					

แบบวัดพฤติกรรมการเรียนและความพร้อมของนักศึกษากับรายวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมาเรียนตรงเวลา / ทันเวลาที่อาจารย์เริ่มสอนเสมอ					
2. ท่านมีความใส่ใจต่อการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ					
3. ท่านไม่เข้าใจท่านจะซักถามหรือรอพบอาจารย์เมื่อสอนเสร็จ					
4. เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจท่านจะรอถามเพื่อนเพื่อให้อธิบายจนเข้าใจ					
5. ท่านทำการบ้านด้วยตนเองเสมอ					
6. ท่านมักจะบททวนตำราเรียนทุกครั้งที่มีการเรียน หรือมีเวลาว่าง					
7. ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านอยู่ในชั้นเรียนด้วยการไม่พูดคุยและเล่นเกมส์					
8. ท่านมีความพร้อมทั้งหนังสือตำราเรียน เครื่องคิดเลข และสมุดจด					

แบบวัดปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง				
	5	4	3	2	1
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ในการเรียน และการนำไปประยุกต์ใช้					
2. เทคนิควิธีการสอนของอาจารย์ทำให้ท่านตื่นตัวและอยากเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น					
3. ในขณะเรียนอาจารย์นำเสนอกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ทำให้ท่านเข้าใจในวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณมากขึ้น					
4. อาจารย์ตอบคำถามท่านเมื่อท่านไม่เข้าใจ					
5. อาจารย์มีเวลาให้ท่านเข้าพบหรือสอบถามได้					
6. อาจารย์มีการบ้านให้ทบทวนหรือมีกิจกรรมที่เหมาะสมในการสร้างทักษะเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา					
7. เครื่องมือในการสอนมีความเหมาะสมทำให้ท่านคิดตามและสามารถเข้าใจในการเรียนได้ง่ายขึ้น					
8. มีการสอนเสริมหรือใช้เครื่องมืออื่นๆ เช่น E-Learning การใช้ช่องทางทางอินเตอร์เน็ตในการสร้างความรู้เพิ่มเติมให้กับนักศึกษา					

ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษาและความช่วยเหลือในด้านการเรียนของกลุ่มเพื่อน

ข้อความ	สภาพความเป็นจริง				
	5	4	3	2	1
1. ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดแผนการเรียนการสอน เรียงลำดับรายวิชาและการจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม					
2. ความเข้มข้นของเนื้อหาและหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของท่าน					
3. ท่านได้รับความช่วยเหลือ/สนับสนุนจากสาขาและคณะในการสอนเสริมวิชาที่เกี่ยวกับคำนวณ					
4. เพื่อน, รุ่นพี่ มีกิจกรรมในการสอนเสริม หรือติววิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ					

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิชาที่เกี่ยวกับการคำนวณ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติหัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขมิกา เรืองศิริ

คุณวุฒิ บธ.บ. (เลขานุการ) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสารมิตร

MBA (การจัดการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8

ที่อยู่ที่ติดต่อได้ 878 อาคารสงเคราะห์ 1 ทุ่งมหาเมฆ สาทร กรุงเทพฯ 10120

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : -

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ – สกุล นางศิริมา ศิริสรรหิรัญ

คุณวุฒิ วท.บ. (การตลาด) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

MBA (การตลาด) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตำแหน่ง อาจารย์ระดับ 7

ที่อยู่ที่ติดต่อได้ 878 อาคารสงเคราะห์ 1 ทุ่งมหาเมฆ สาทร กรุงเทพฯ 10120

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : - การพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าหัตถกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ไทย กรณีศึกษา : บรรจุภัณฑ์ที่ระลึกหุ่นโขนไทย (ปี 2548) (หัวหน้าโครงการวิจัย)

- การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ(หัวหน้าโครงการวิจัย)
- การพัฒนาบรรจุภัณฑ์กระดาษสำหรับเครื่องสำอางศึกษาเฉพาะผลิตภัณฑ์เสริมความงาม(หัวหน้าโครงการวิจัย)